

ปัจจัยที่มีผลต่อความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของผู้มีเงินได้
ในจังหวัดอ่างทอง

นางสาวจิรพร ศิริเสถียร

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต
วิชาเอกเศรษฐศาสตร์ สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

พ.ศ. 2557

**Factors Affecting Willingness to Pay Personal Income Tax of Taxpayers in
Ang Thong Province**

Miss Jiraporn Sirisatian

An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Economics

School of Economics

Sukhothai Thammathirat Open University

2014

ชื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระ ปัจจัยที่มีผลต่อความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา
ของผู้มีเงินได้ในจังหวัดอ่างทอง

ผู้ศึกษา นางสาวจิรพร ศิริเสถียร **รหัสนักศึกษา** 2556000756 **ปริญญา** เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร. สุชาดา ตั้งทางธรรม **ปีการศึกษา** 2557

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเกี่ยวกับการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของผู้มีเงินได้ในจังหวัดอ่างทอง ดังนี้ 1) ศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลในการเสียภาษีและความเต็มใจในการเสียภาษี 2) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับความเต็มใจในการเสียภาษี และ 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในการเสียภาษีกับความเต็มใจในการเสียภาษี

การศึกษานี้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 ราย โดยสอบถามจากผู้เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในจังหวัดอ่างทอง วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบความสัมพันธ์โดยใช้สถิติไคสแควร์

ผลการศึกษาพบว่า 1) กลุ่มผู้เสียภาษีส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 41-50 ปี มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีอาชีพเจ้าของกิจการ มีรายได้ส่วนบุคคลต่อเดือนอยู่ในช่วงมากกว่า 30,000 บาท และมีสถานภาพสมรส กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อการให้บริการโดยรวมในระดับมากที่สุด และมีความเต็มใจในการเสียภาษีในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.25 และ 3.75 ตามลำดับ 2) ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ส่วนบุคคลต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับความเต็มใจในการเสียภาษี และ 3) ปัจจัยในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาทุกปัจจัยมีความสัมพันธ์กับความเต็มใจในการเสียภาษีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ ความเต็มใจในการเสียภาษี ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ผู้มีเงินได้ในจังหวัดอ่างทอง

Independent Study title: Factors Affecting Willingness to Pay Personal Income Tax of Taxpayers in Ang Thong Province

Author: Miss Jiraporn Sirisatian; **ID:** 2556000756; **Degree:** Master of Economics;

Independent Study advisor: Dr. Suchada Tungthangthum, Associate Professor;

Academic year: 2014

Abstract

The purposes of this study were to study the personal income tax payment in Ang Thong Province as follows: 1) to study the individual factors and the willingness of taxpayers to pay tax 2) to study the relationship between individual factors and the willingness to pay tax and 3) to study the relationship between factors influencing the personal income tax payment and the willingness to pay tax.

The close-ended questionnaires were used to collect data from a sample group of 400 taxpayers in Ang Thong Province. The obtained data were analyzed by calculating percentage, average, and standard deviation as well as determining the relationship by using Chi-Square test.

The results found that 1) the majority of taxpayers were female, with the age range from 41-50 years and bachelor's degree background, most of them were business owners, personal income over 30,000 baht per month, and marriage status. Satisfaction rating towards overall services was very good with the average score of 4.25 and the willingness to pay tax was rated good with the average score of 3.75 respectively. 2) Individual factors such as age, education level, occupation, and personal income were significantly related to the willingness to pay tax, and 3) all factors influencing the personal income tax payment were significantly related to the willingness to pay tax at the significance level of 0.05.

Keywords: Willingness to pay tax, Personal Income Tax, Taxpayers in Ang Thong Province

กิตติกรรมประกาศ

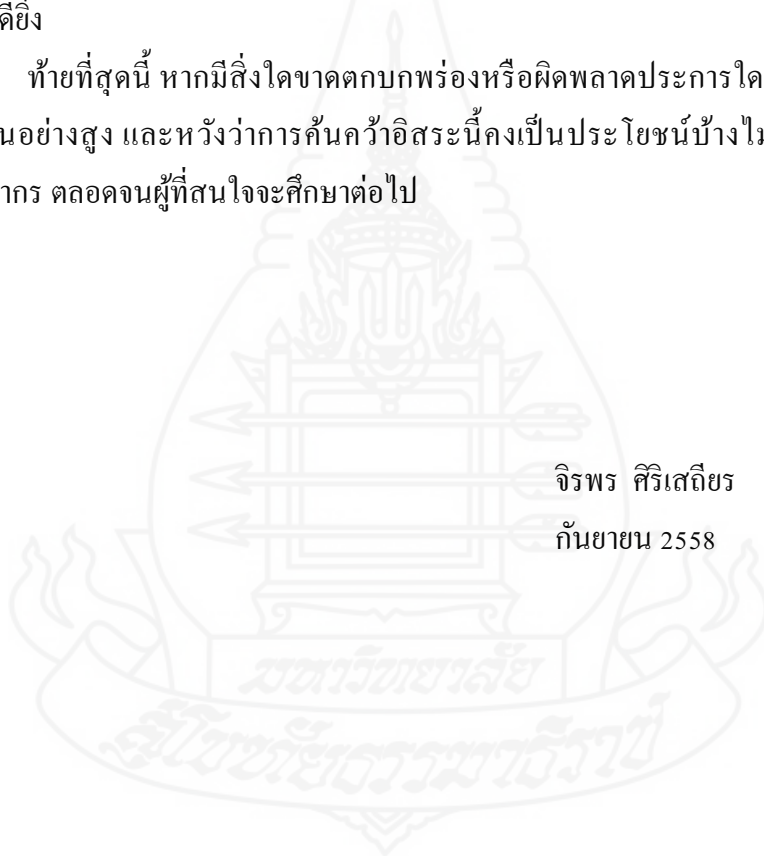
การค้นคว้าอิสระนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาจาก รองศาสตราจารย์ ดร.ศุชาดา ตั้งทางธรรม อาจารย์ที่ปรึกษา ที่ได้ช่วยเหลือให้คำแนะนำ และแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ เป็นอย่างดียิ่ง ผู้ศึกษาขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้ด้วย

ขอกราบขอบพระคุณ คณาจารย์สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ ทักษะ เพื่อสนับสนุนการศึกษาครั้งนี้ รวมตลอดถึงเจ้าหน้าที่ประจำสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ทุกท่านที่กรุณาช่วยเหลือ แนะนำให้ความเอื้อเฟื้อด้วยไมตรีจิตที่ดียิ่ง

ท้ายที่สุดนี้ หากมีสิ่งใดขาดตกบกพร่องหรือผิดพลาดประการใดผู้เขียนต้องกราบขออภัยไว้เป็นอย่างสูง และหวังว่าการค้นคว้าอิสระนี้คงเป็นประโยชน์บ้างไม่มากก็น้อยสำหรับกรมสรรพากร ตลอดจนผู้ที่สนใจจะศึกษาต่อไป

จิรพร ศิริเสถียร

กันยายน 2558

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญตาราง	ฅ
สารบัญภาพ	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	1
ที่มาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการศึกษา	3
ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา	3
ขอบเขตการศึกษา	3
นิยามศัพท์	4
กรอบแนวคิดในการศึกษา	5
สมมติฐานในการศึกษา	5
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และ ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
แนวคิดเกี่ยวกับภาษีอากร	7
แนวคิดเกี่ยวกับหลักภาษีอากรที่ดี	11
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับทัศนคติ	13
ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	16
บทที่ 3 ระเบียบวิธีศึกษา	22
ข้อมูลและแหล่งที่มาของข้อมูล	22
การเก็บรวบรวมข้อมูล	22
ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง	23
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	23
การวิเคราะห์ข้อมูล	25

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	28
ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง.....	29
ส่วนที่ 2 ข้อมูลปัจจัยในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา.....	32
ส่วนที่ 3 ข้อมูลความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา.....	36
ส่วนที่ 4 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับความเต็มใจ ในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา.....	36
ส่วนที่ 5 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในการเสียภาษีเงินได้ บุคคลธรรมดากับความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา.....	40
ส่วนที่ 6 สรุปผลการทดสอบความสัมพันธ์.....	49
บทที่ 5 บทสรุป และข้อเสนอแนะ.....	51
บทสรุป.....	51
ข้อเสนอแนะ.....	53
บรรณานุกรม.....	54
ภาคผนวก.....	57
ก การบริหารจัดการเก็บภาษีอากรแนวใหม่.....	58
ข ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์.....	62
ค ตัวอย่างแบบสอบถาม.....	73
ประวัติผู้ศึกษา.....	77

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1.1 ผลการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาและผลการจัดเก็บภาษีรวมทุกประเภท.....	2
ตารางที่ 4.1 เพศของกลุ่มตัวอย่างผู้เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา.....	29
ตารางที่ 4.2 อายุของกลุ่มตัวอย่างผู้เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา.....	29
ตารางที่ 4.3 ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างผู้เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา.....	30
ตารางที่ 4.4 อาชีพของกลุ่มตัวอย่างผู้เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา.....	31
ตารางที่ 4.5 รายได้ส่วนบุคคลต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่างผู้เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา.....	31
ตารางที่ 4.6 สถานภาพสมรสของกลุ่มตัวอย่างผู้เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา.....	32
ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษี.....	32
ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร.....	33
ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความพึงพอใจต่อการให้บริการ.....	34
ตารางที่ 4.10 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านทัศนคติ.....	35
ตารางที่ 4.11 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา.....	36
ตารางที่ 4.12 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา.....	37
ตารางที่ 4.13 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา.....	37
ตารางที่ 4.14 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา.....	38
ตารางที่ 4.15 ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา.....	39
ตารางที่ 4.16 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ส่วนบุคคลต่อเดือนกับความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา.....	39
ตารางที่ 4.17 ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา.....	40

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.18 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายภาษีเงินได้บุคคลธรรมดากับความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา.....	41
ตารางที่ 4.19 ความสัมพันธ์ระหว่างการเสียภาษีเป็นหน้าที่ของผู้มีเงินได้ทุกคนกับความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา.....	42
ตารางที่ 4.20 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ทุกประเภทที่ได้รับจะต้องนำไปแสดงในแบบฯผู้มีเงินได้กับความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา.....	42
ตารางที่ 4.21 ความสัมพันธ์ระหว่างการประชาสัมพันธ์ของกรมสรรพากรเกี่ยวกับเรื่องภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาผ่านสื่อต่างๆกับความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา.....	43
ตารางที่ 4.22 ความสัมพันธ์ระหว่างการแจ้งเตือนเกี่ยวกับการยื่นแบบชำระภาษีจากเจ้าหน้าที่กับความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา.....	44
ตารางที่ 4.23 ความสัมพันธ์ระหว่างการติดตามตรวจสอบจากเจ้าหน้าที่กับความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา.....	44
ตารางที่ 4.24 ความสัมพันธ์ระหว่างความสะดวกในการรับบริการกับความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา.....	45
ตารางที่ 4.25 ความสัมพันธ์ระหว่างความรวดเร็วในการรับบริการกับความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา.....	46
ตารางที่ 4.26 ความสัมพันธ์ระหว่างความถูกต้องแม่นยำ นำเชื่อถือกับความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา.....	46
ตารางที่ 4.27 ความสัมพันธ์ระหว่างการให้บริการของเจ้าหน้าที่กับความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา.....	47
ตารางที่ 4.28 ความสัมพันธ์ระหว่างการนำเงินภาษีไปใช้ในการพัฒนาประเทศกับความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา.....	48
ตารางที่ 4.29 ความสัมพันธ์ระหว่างประโยชน์ที่ได้รับกลับคืนมาจากการเสียภาษีกับความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา.....	48
ตารางที่ 4.30 ความสัมพันธ์ระหว่างภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศกับความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา.....	49

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่ 4.31	สรุปผลการทดสอบความสัมพันธ์.....	หน้า
		49

สารบัญภาพ

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการศึกษา..... 5

บทที่ 1

บทนำ

1. ที่มาและความสำคัญของปัญหา

กรมสรรพากรเป็นหน่วยงานราชการสังกัดกระทรวงการคลัง มีหน้าที่หลักในการบริหารการจัดเก็บภาษีอากรตามประมวลรัษฎากรและกฎหมายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องให้ได้เต็มเม็ดเต็มหน่วย เพื่อเป็นรายได้ให้แก่รัฐบาลนำไปพัฒนาประเทศ เพื่อก่อให้เกิดความมั่นคงทางเศรษฐกิจ เพื่อสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน ซึ่งในการจัดเก็บภาษีอากรกรมสรรพากรใช้หลักการและวิธีการจัดเก็บตามกฎหมายด้วยการให้ผู้เสียภาษีประเมินตนเองในการยื่นแบบแสดงรายการเพื่อเสียภาษี โดยมีการตรวจสอบภาษีอากรเป็นเครื่องมือในการบริหารการจัดเก็บภาษีอากรและเพื่อให้การจัดเก็บภาษีอากรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ กรมสรรพากรจึงได้ตระหนักกับบทบาทในการมุ่งเน้นให้เกิดความเป็นธรรม ความเสมอภาค และยกระดับความสมัครใจในการเสียภาษีของประชาชน และให้บริการที่ดีแก่ประชาชน

ภาษีอากรที่กรมสรรพากรมีหน้าที่จัดเก็บ จำแนกได้เป็น 5 ประเภท คือ ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ภาษีเงินได้นิติบุคคล ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีธุรกิจเฉพาะ และอากรแสตมป์ ซึ่งภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาและภาษีเงินได้นิติบุคคล เป็นภาษีทางตรงที่จัดเก็บจากฐานรายได้ ส่วนภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีธุรกิจเฉพาะ และอากรแสตมป์ เป็นภาษีทางอ้อมที่จัดเก็บจากฐานการบริโภค

สำนักงานสรรพากรพื้นที่อ่างทอง จัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาได้ลดลงตั้งแต่ปีงบประมาณ 2551 ถึงปีงบประมาณ 2553 และตั้งแต่ปีงบประมาณ 2554 เป็นต้นมาก็สามารถจัดเก็บได้เพิ่มขึ้นเมื่อเปรียบเทียบผลการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดากับผลการจัดเก็บรวมทุกประเภท จะเห็นว่ามียอดส่วนที่เพิ่มขึ้นตั้งแต่ปีงบประมาณ 2555 เป็นต้นมา

ตารางที่ 1.1 ผลการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาและผลการจัดเก็บภาษีรวมทุกประเภท

หน่วย : ล้านบาท

ปีงบประมาณ	ผลการจัดเก็บ ภาษีเงินได้บุคคล ธรรมดา	เพิ่มขึ้น (ลดลง) ร้อยละ	ผลการจัดเก็บภาษี รวมทุกประเภท	ภาษีเงินได้บุคคล ธรรมดา คิดเป็น ร้อยละของภาษี รวมทุกประเภท
2550	227.365	-	524.810	43.32
2551	218.229	-4.19	564.450	38.66
2552	194.345	-12.29	520.346	37.35
2553	190.643	-1.94	595.164	32.03
2554	207.719	8.22	669.180	31.04
2555	252.148	17.62	684.221	36.85
2556	279.416	25.66	730.501	38.25

ที่มา : สำนักงานสรรพากรพื้นที่อ่างทอง

ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจัดเป็นภาษีทางตรงประเภทหนึ่งที่สำคัญมาก เพราะตามทฤษฎีแล้วภาษีเงินได้บุคคลธรรมดามีความสามารถในการกระจายรายได้สูง เป็นภาษีที่ผู้มีรายได้ ผลักภาระภาษีให้แก่ผู้อื่น ได้ยาก หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือ เป็นภาษีเฉพาะของผู้เสียภาษี ผู้มีรายได้มากย่อมจะต้องเสียภาษีในอัตราที่สูง ผู้มีรายได้น้อยย่อมจะต้องเสียภาษีในอัตราที่ต่ำ หรือผู้ใดไม่มีรายได้เลยหรือมีรายได้ไม่ถึงเกณฑ์ที่ต้องเสียภาษีตามที่บัญญัติของประมวลรัษฎากรกำหนดก็ไม่ต้องเสียภาษีและไม่ต้องกรอกแบบแสดงรายการภาษี ซึ่งการเสียภาษีจะให้ผู้เสียภาษีประเมินตนเอง กล่าวคือ ผู้เสียภาษีเป็นผู้รับผิดชอบในการแสดงยอดเงินได้ทั้งหมดของตนเอง คำนวณค่าใช้จ่าย ค่าลดหย่อนตามที่กฎหมายกำหนด รวมทั้งยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีภายในกำหนดระยะเวลาที่กำหนดด้วยตนเอง แต่หากผู้เสียภาษีขาดความรู้ ความเข้าใจในระบบภาษี ประกอบกับมีความรู้สึกไม่ดีต่อการเสียภาษี เช่น เมื่อเสียภาษีแล้วไม่ได้รับประโยชน์จากการเสียภาษีเลย หรือทำไมตนเองเสียภาษีแต่คนอื่นไม่เสียภาษี หรือ ตนเองเสียภาษีมากกว่าคนอื่น ทั้งที่ยังมีผู้มีรายได้อีกจำนวนมากที่เสียภาษีไม่ถูกต้อง หรือไม่เคยเสียภาษีเลย จึงทำให้เกิดทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเสียภาษี ผู้เสียภาษีจะไม่ให้ความร่วมมือในการยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษี หรือ อาจยื่นแบบแสดงรายการ

แต่แสดงรายรับไว้ไม่ครบถ้วน ถูกต้อง ทำให้กรมสรรพากรมีการตรวจสอบ ซึ่งจะต้องเสียต้นทุนด้านเวลา ด้านค่าใช้จ่าย และขั้นตอนการทำงาน

ดังนั้น ผู้ศึกษาจึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา พร้อมทั้งความคิดเห็นของผู้เสียภาษีที่มีต่อการเสียภาษี เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงการบริหารการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาที่ทำให้ผู้เสียภาษีมีความเต็มใจในการเสียภาษี เพื่อส่งผลให้การจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาได้เพิ่มสูงขึ้นต่อไป โดยการศึกษาจำกัดขอบเขตพื้นที่การศึกษาเฉพาะในจังหวัดอ่างทอง

2. วัตถุประสงค์ของการศึกษา

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเกี่ยวกับการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของผู้มีเงินได้ในจังหวัดอ่างทอง ดังนี้

- 2.1 ศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลในการเสียภาษีและความเต็มใจในการเสียภาษี
- 2.2 ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับความเต็มใจในการเสียภาษี
- 2.3 ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในการเสียภาษีกับความเต็มใจในการเสียภาษี

3. ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา

- 3.1 เพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนการบริหารการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาสำหรับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในการจัดเก็บภาษีของสำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขา
- 3.2 เพื่อเป็นประโยชน์ต่อเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน ในการใช้ข้อมูลในการพิจารณาปรับปรุงการบริการให้รองรับกับปัจจัยที่มีผลต่อความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

4. ขอบเขตการศึกษา

การศึกษานี้ ศึกษาเฉพาะการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา โดยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างของผู้มีเงินได้ในจังหวัดอ่างทองเท่านั้น

5. นิยามศัพท์

ภาษีอากร หมายถึง ภาษีอากรที่จัดเก็บโดยกรมสรรพากรตามประมวลรัษฎากร ได้แก่ ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ภาษีเงินได้นิติบุคคล ภาษีเงินได้ปิโตรเลียม ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีธุรกิจเฉพาะ และอากรแสตมป์

ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา หมายถึง ภาษีที่จัดเก็บจากบุคคลทั่วไป หรือ จากหน่วยภาษีที่มีลักษณะพิเศษตามที่กฎหมายกำหนดและมีรายได้เกิดขึ้นตามเกณฑ์ที่กำหนด โดยปกติจัดเก็บเป็นรายปี รายได้ที่เกิดขึ้นในปีใดผู้มีรายได้มีหน้าที่ต้องนำไปแสดงรายการด้วยตนเองตามแบบแสดงรายการภาษีที่กำหนด ภายในเดือน มกราคม – มีนาคม ของปีถัดไป สำหรับผู้มีเงินได้บางกรณี กฎหมายยังกำหนดให้ยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษีต่อครั้งปี สำหรับรายได้ที่เกิดขึ้นจริงในครั้งปีแรก เพื่อเป็นการบรรเทาภาระภาษีที่ต้องชำระ

เงินได้พึงประเมิน หมายถึง เงินได้อันเข้าลักษณะที่ต้องนำมาเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา เงินได้นั้นอาจจะเป็นตัวเงิน ทรัพย์สิน หรือผลประโยชน์

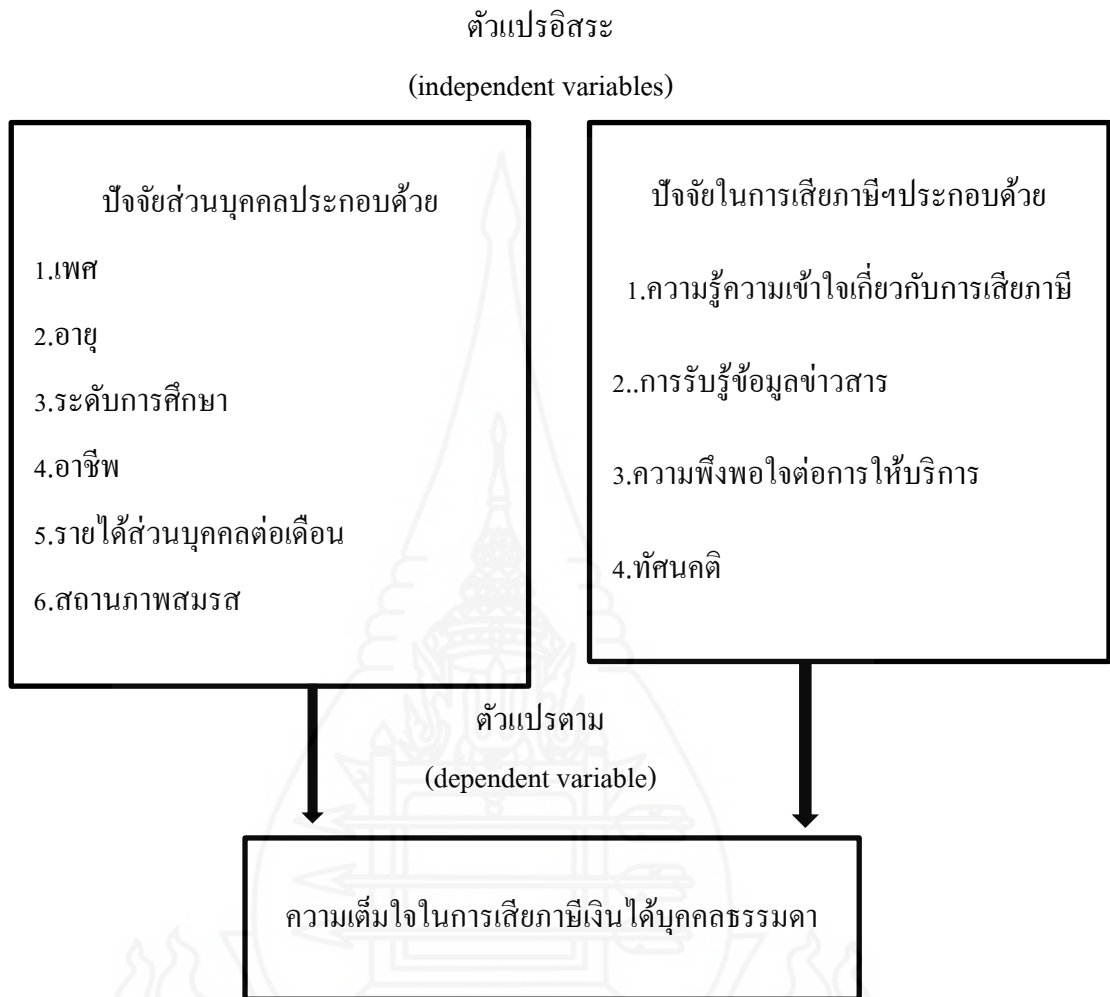
ผู้เสียภาษี หมายถึง ผู้ที่มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในจังหวัดอ่างทอง

ความเต็มใจ หมายถึง ความสมัครใจ ความยินดี ต่อการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของผู้มีเงินได้ในจังหวัดอ่างทอง

ความพึงพอใจต่อการให้บริการ หมายถึง ความรู้สึกที่ดี ที่ชอบ พึงพอใจหรือประทับใจของผู้เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาต่อการให้บริการของสำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขาในจังหวัดอ่างทอง

การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร หมายถึง การได้รับข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจากสื่อต่างๆ ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

6. กรอบแนวคิดในการศึกษา

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการศึกษา

7. สมมติฐานในการศึกษา

7.1 ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ส่วนบุคคลต่อเดือน และสถานภาพสมรส มีความสัมพันธ์กับ ความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

7.2 ปัจจัยในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ได้แก่ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา การเสียภาษีเป็นหน้าที่ของผู้มีเงินได้ทุกคน รายได้ทุกประเภทที่ได้รับจะต้องนำไปแสดงในแบบฯ ผู้มีเงินได้ การประชาสัมพันธ์ของกรมสรรพากรเกี่ยวกับเรื่อง

ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาผ่านสื่อต่างๆ การแข่งขันเกี่ยวกับการยื่นแบบชำระภาษีจากเจ้าหน้าที่ การติดตามตรวจสอบจากเจ้าหน้าที่ ความสะดวกในการรับบริการ ความรวดเร็วในการรับบริการ ความถูกต้องแม่นยำ น่าเชื่อถือ การให้บริการของเจ้าหน้าที่ การนำเงินภาษีไปใช้ในการพัฒนา ประเทศ ประโยชน์ที่ได้รับกลับคืนมาจากการเสียภาษี และภาษีเงินได้บุคคลธรรมดามีความสำคัญ ต่อการพัฒนาประเทศ มีความสัมพันธ์กับ ความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และ ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของผู้มีเงินได้ในจังหวัดอ่างทอง อาศัยแนวคิดและทฤษฎีต่างๆ ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับภาษีอากร

กลุ่มนักวิชาการภาษี (2544) ได้รวบรวมแนวคิดเกี่ยวกับภาษีอากร ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

1.1 ความหมายของภาษีอากร ความหมายของภาษีอากร อาจแบ่งได้เป็น 2 แนว คือ แนวที่หนึ่ง อธิบายว่า ภาษีอากรคือสิ่งที่รัฐบาลบังคับจัดเก็บจากรายการ และนำไปใช้เพื่อประโยชน์ส่วนรวม โดยมีได้มีสิ่งตอบแทนโดยตรงแก่ผู้เสียภาษีอากร แนวที่สอง อธิบายว่า ภาษีคือเงินได้หรือทรัพยากรที่เคลื่อนย้ายจากภาคเอกชนไปสู่ภาครัฐบาลแต่ไม่รวมถึงการกู้ยืมหรือขายสินค้า หรือให้บริการในราคาทุนโดยรัฐบาล นักเศรษฐศาสตร์ได้ให้คำนิยามของภาษีอากรไว้ว่า “ภาษีอากร” คือสิ่งที่รัฐบาลบังคับเก็บจากรายการแล้วนำมาใช้เพื่อประโยชน์ของสังคมส่วนรวม โดยมีได้มีสิ่งตอบแทนโดยตรงแก่ผู้เสียภาษี โดยมีวัตถุประสงค์พื้นฐานของการจัดเก็บภาษีอากรของรัฐ คือ เป็นการหารายได้ให้รัฐบาลเพื่อนำมาใช้ในกิจกรรมต่างๆ ในขณะที่เดียวกันรัฐก็ยังสามารถใช้การจัดเก็บภาษีอากรเป็นเครื่องมือทางการคลังเครื่องมือหนึ่ง เพื่อให้บรรลุถึงเป้าหมายทางเศรษฐกิจที่รัฐได้วางไว้ ทั้งนี้เพราะการเก็บภาษีอากรทำให้มีการเคลื่อนย้ายทรัพยากรจากภาคเอกชนสู่ภาครัฐบาล จากความหมายภาษีอากรที่กล่าวมานี้ การที่จะให้การจัดเก็บภาษีเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด องค์ประกอบสำคัญของระบบภาษีที่ดี คือต้องมีการบริหารจัดการจัดเก็บที่มีประสิทธิภาพ โดยประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีขึ้นอยู่กับการจัดเก็บภาษีอากร (tax imposition) ซึ่งเป็นวิธีการอย่างหนึ่งของรัฐบาลทุกประเทศทั่วโลก เพื่อสร้างรายได้สำหรับค่าใช้จ่ายต่างๆ

1.2 วัตถุประสงค์ของภาษีอากร

การเก็บภาษีอากรนอกจากมีวัตถุประสงค์ในการหารายได้เพื่อให้พอกับค่าใช้จ่ายของรัฐบาลแล้ว ในปัจจุบันภาษีอากรยังเป็นเครื่องมือสำคัญของรัฐบาลในการกระจายรายได้ ส่งเสริมความเจริญเติบโตของธุรกิจการค้า รักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ ช่วยควบคุมการบริโภค

ของประชาชน หรือเพื่อสนองนโยบายบางประเภทของรัฐบาล (เช่น การศึกษา สวัสดิการสังคม นโยบายประชากร) อีกด้วย

1.2.1 การเก็บภาษีอากรเพื่อควบคุม หรือ ส่งเสริมพฤติกรรมทางเศรษฐกิจ

รัฐบาลสามารถใช้ภาษีอากรเป็นเครื่องมือในการควบคุมการบริโภค การผลิต หรือวิธีการดำเนินการธุรกิจบางชนิด เพื่อมิให้เกิดผลเสียหายต่อเศรษฐกิจโดยรวมได้ เช่น เมื่อรัฐต้องการให้ประชาชนลดการบริโภคสินค้าฟุ่มเฟือยหรือสินค้าที่มีผลเสียต่อสุขภาพ หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน รัฐบาลก็อาจใช้วิธีเก็บภาษีในอัตราสูงเพื่อให้สินค้านั้นมีราคาแพง ประชาชนจะได้ลดการบริโภคลง หรือหากรัฐบาลเห็นควรลดการผลิตสินค้าบางชนิดลง รัฐบาลก็อาจใช้วิธีเก็บภาษีสินค้าชนิดนั้นๆ ในอัตราสูง ราคาสินค้าก็จะสูงขึ้น การซื้อสินค้าก็จะลดน้อยลง ทำให้ผู้ผลิตลดการผลิตลงไปได้

นอกจากนี้ การเก็บภาษียังอาจใช้เพื่อส่งเสริมการบริโภค การผลิต หรือวิธีการดำเนินธุรกิจบางชนิดได้ เช่น การให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีอากรแก่ผู้ได้รับส่งเสริมการลงทุน เพื่อเป็นการกระตุ้นให้มีการส่งออกมากขึ้น เป็นต้น

1.2.2 การเก็บภาษีเพื่อการกระจายรายได้ และทรัพย์สินให้เป็นธรรม

ประชาชนควรจะมีรายได้และทรัพย์สินใกล้เคียงกัน ไม่ควรจะมีความเหลื่อมล้ำต่ำสูงกันในสังคม เพราะการที่ประชาชนมีรายได้ และทรัพย์สินแตกต่างกันมาก แสดงถึงการกระจายรายได้ และทรัพย์สินที่ไม่เป็นธรรม ดังนั้น จึงเป็นหน้าที่ของรัฐบาลที่จะต้องกระจายรายได้และทรัพย์สิน ไม่แตกต่างกัน ความเหลื่อมล้ำต่ำสูงจะไม่เกิดขึ้น ซึ่งในการนี้รัฐบาลอาจใช้มาตรการทางภาษีในอัตราสูง หรือผู้ใดมีทรัพย์สินมากก็เก็บภาษีผู้นั้นในอัตราสูง หรือสินค้าใดเป็นของฟุ่มเฟือยไม่จำเป็นก็เก็บภาษีในอัตราสูง เป็นต้น

1.2.3 การเก็บภาษีเพื่อรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ

รัฐบาลมีหน้าที่รักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ คือ ทำให้การจ้างงานของประเทศอยู่ในอัตราที่สูง รักษาระดับสินค้าทั่วไปให้อยู่ในระดับค่อนข้างคงที่ คือไม่ให้เกิดภาวะเงินเฟ้อ หรือเงินฝืด และรักษาดุลการชำระเงินให้มีเสถียรภาพ เพราะหากดุลการค้าขาดดุลมากๆ จะมีผลทำให้ ดุลการชำระเงินขาดดุลมาก ถ้าดุลการชำระเงินขาดดุลมากๆ เงินทุนสำรองระหว่างประเทศจะลดลง และค่าของเงินบาทจะอ่อนตัวลง ทำให้เงินบาทแลกเปลี่ยนตราต่างประเทศได้น้อยลง

การรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจนี้ รัฐบาลอาจใช้มาตรการทางภาษีอากรเป็นเครื่องมือได้ เช่น หากเกิดภาวะเงินเฟ้อ เพราะมีอุปสงค์รวมมากกว่าอุปทานรวมเนื่องจากประชาชนมีอำนาจซื้อสูงมาก รัฐบาลก็อาจลดอุปสงค์รวมได้โดยการเก็บภาษีเงินได้ให้มากขึ้น การเก็บภาษีเป็นการดึงอำนาจซื้อจากประชาชน เข้ามาก็กเก็บไว้ในมือของรัฐบาล เมื่อประชาชนมีรายได้

ลดลงเพราะต้องเสียภาษีสูงก็จะลดการบริโภคลง ทำให้อุปสงค์รวมลดลง เป็นผลให้ลดแรงกดดันของเงินเฟ้อได้ หรือในเวลาที่ดุลการชำระเงินขาดดุลมาก เงินทุนสำรองระหว่างประเทศลดลงจนน่าเป็นห่วง รัฐบาลก็อาจขึ้นอัตราภาษีศุลกากรสำหรับสินค้านำเข้าเพื่อให้สินค้านำเข้ามีราคาสูง เป็นการลดการบริโภคที่ต้องสั่งเข้ามาจากต่างประเทศ วิธีนี้จึงทำให้ความจำเป็นต้องใช้เงินตราต่างประเทศลดลง และเงินไม่ไหลออกนอกประเทศมากเกินไป เป็นการลดปัญหาการขาดดุลการชำระเงินได้ ส่วนเครื่องมือทางภาษีทางตรงนั้น รัฐบาลก็อาจทำได้โดยการยกเว้นภาษีเงินได้ที่ต้องเก็บจากดอกเบี้ยเงินกู้ที่เป็นอัตราต่างประเทศ ซึ่งจะทำให้ผู้กู้ได้รับผลตอบแทนสุทธิสูงขึ้น และค่าใช้จ่ายสุทธิของผู้กู้ลดลง ทำให้มีการกู้เงินตราต่างประเทศเข้ามาเป็นการผ่อนคลายภาวะความตึงเครียดทางด้านทุนสำรองระหว่างประเทศอันเกิดจากการขาดดุลการชำระเงินลงไปได้ เศรษฐกิจก็จะมีเสถียรภาพขึ้น

1.3 โครงสร้างของกฎหมายภาษีอากร

กฎหมายภาษีอากรทุกฉบับมีหัวข้อสำคัญอันเป็นโครงสร้างของกฎหมายภาษีอากรฉบับนั้นๆ โดยจะมีโครงสร้างที่เหมือนกัน คือ

1.3.1 ผู้เสียภาษี กำหนดว่าผู้ใดบ้าง เป็นผู้มีหน้าที่ตามกฎหมาย ในการเสียภาษีอากร ซึ่งการกำหนดดังกล่าวนี้ อาจกำหนดจากเพศ ตัวอย่าง เช่น พระราชบัญญัติเงินรัษฎการ พ.ศ.2468 ซึ่งจัดเก็บภาษีเฉพาะผู้ชายเท่านั้น ดังนั้น ผู้หญิงจึงไม่ต้องเสียภาษีรัษฎการหรืออาจกำหนดจากสัญชาติ หรือฐานะของบุคคลตามกฎหมาย หรือ กำหนดตามถิ่นที่อยู่ หรือ ภูมิลำเนาก็ได้ แล้วแต่ความเหมาะสมในการกำหนดผู้เสียภาษีของแต่ละประเทศ

1.3.2 ฐานภาษี เป็นส่วนที่กำหนดเพื่อให้ทราบว่าภาษีที่เก็บนั้นเก็บจากอะไร ฐานภาษีนี้นี้ในความหมายทั่วไป หมายถึง สิ่งที่เป็นมูลเหตุ ให้บุคคลต้องเสียภาษี เช่น ภาษีเงินได้ ฐานภาษีได้แก่ เงินได้ เพราะเก็บจากเงินได้ของบุคคล ภาษีมูลค่าเพิ่ม และภาษีสรรพสามิต ฐานภาษีได้แก่ สินค้าและบริการ เพราะเก็บจากสินค้าหรือบริการที่ขาย ภาษีโรงเรือน และที่ดิน ฐานภาษีได้แก่ โรงเรือน และที่ดิน เพราะเก็บจากโรงเรือนและที่ดินที่บุคคลเป็นเจ้าของ ภาษีบำรุงท้องที่ ฐานภาษีได้แก่ที่ดิน เพราะเก็บจากที่ดินที่บุคคลเป็นเจ้าของ ส่วนฐานภาษีในความหมายตามกฎหมายนี้ หมายถึงสิ่งรองรับอัตราภาษี กล่าวคือ ฐานภาษีที่จะนำไปคำนวณกับอัตราภาษีได้นั้น จะต้องเป็นฐานที่ได้รับการปรับปรุงแล้ว เช่น ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเงินได้พึงประเมินที่ผู้เสียภาษีได้รับยังนำไปคำนวณกับอัตราภาษีไม่ได้ จะต้องหักค่าใช้จ่ายและลดหย่อนออกก่อน เหลือเท่าใดเป็นเงินได้สุทธิจึงจะนำไปคำนวณกับอัตราภาษีที่กำหนดไว้ เงินได้สุทธิจึงเป็นฐานภาษีในความหมายทั่วไป หรือในกรณีของเงินได้นิติบุคคล เงินได้หรือรายได้ (gross income) ที่ผู้เสียภาษีได้รับยังนำไปคำนวณกับอัตราภาษีไม่ได้จะต้องหักค่าใช้จ่ายที่หักได้ตามกฎหมายออกก่อน เหลือเท่าใดเป็นกำไร

สุทธิ จึงจะนำไปคำนวณกับอัตราภาษีที่กำหนดไว้ ถ้าไรสุทธิจึงเป็นฐานภาษีในความหมายตาม
 กฎหมายของภาษีเงินได้นิติบุคคล ส่วนเงินได้หรือรายได้เป็นฐานภาษีในความหมายทั่วไป สำหรับ
 ภาษีมูลค่าเพิ่ม นั้น เนื่องจากเป็นภาษีที่เก็บจากยอดขายรับก่อนหักรายได้ (gross receipt) ฐานภาษีใน
 ความหมายทั่วไปและความหมายตามกฎหมายจึงเป็นอย่างเดียวกัน

1.3.3 อัตราภาษี เป็นการกำหนดเพื่อให้ทราบว่าภาษีที่จัดเก็บนั้น เก็บในอัตรา
 เท่าใด ซึ่งอาจเป็นอัตราก้าวหน้า หรืออัตราถอยหลังก็ได้

1.3.4 วิธีเสียภาษี เป็นการกำหนดเพื่อให้ทราบว่าภาษีในแต่ละประเภทที่จัดเก็บ
 นั้นมีวิธีการเสียอย่างไร อาจกำหนดให้เสียโดยวิธีประเมินตนเอง (self-assessment) วิธีประเมิน โดย
 เจ้าพนักงาน (authoritative assessment) วิธีหักภาษี ณ ที่จ่าย (withholding tax หรือ deduction at
 source) ก็ได้

1.3.5 วิธีหาข้อยุติในปัญหาภาษีที่เกิดขึ้น เป็นการกำหนดเพื่อให้ทราบว่าหากมี
 ปัญหาภาษีที่เกิดขึ้นแล้วจะมีวิธีในการยุติปัญหาอย่างไร เช่น กรณีที่เจ้าพนักงานได้ทำการตรวจสอบ
 และประเมินภาษีเพิ่มเติมจากการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีของผู้เสียภาษี ปัญหาว่าผู้ใด
 เป็นฝ่ายที่ถูกต้องในกรณีของภาษีเงินได้นิติบุคคล ภาษีเงินได้นิติบุคคล ภาษีมูลค่าเพิ่ม และ
 ภาษีธุรกิจเฉพาะนั้นตามประมวลรัษฎากร ได้กำหนดให้ผู้เสียภาษีที่ได้รับแจ้งการประเมินจากเจ้า
 พนักงานและไม่เห็นด้วยกับการประเมินดังกล่าวมีสิทธิยื่นอุทธรณ์การประเมินต่อคณะกรรมการ
 พิจารณาอุทธรณ์ภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งการประเมิน เมื่อคณะกรรมการพิจารณา
 อุทธรณ์ได้มีการวินิจฉัยแล้ว หากผู้อุทธรณ์ยังไม่พอใจกับคำวินิจฉัยก็มีสิทธิอุทธรณ์ต่อศาลภาษี
 อากรโดยยื่นฟ้องภายใน 30 วัน นับแต่วันที่รับแจ้งคำวินิจฉัยเมื่อศาลภาษีอากรมีคำพิพากษาแล้ว
 หากผู้เสียภาษีไม่พอใจก็มีสิทธิอุทธรณ์ต่อศาลฎีกาได้ภายในกำหนด 1 เดือน นับแต่วันอ่านคำ
 พิพากษา เว้นแต่กรณีต้องห้ามตามฎีกา

1.3.6 การบังคับให้เป็นไปตามบทบัญญัติของกฎหมายภาษีอากร เป็นส่วนที่
 กำหนดเพื่อให้ทราบถึงสภาพบังคับ (sanction) หรือ โทษของการฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติ
 ของกฎหมายภาษีอากร เช่น กำหนดตามผิดและโทษของการหลีกเลี่ยงภาษีอากร เรียกเบี้ยปรับเงิน
 เพิ่มในกรณี ไม่ยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีหรือยื่น และชำระแล้วแต่ไม่ถูกต้อง

2. แนวคิดเกี่ยวกับหลักภาษีอากรที่ดี

อดัม สมิท (Adam Smith) ได้กล่าวถึงหลักภาษีอากรที่ดีไว้ในหนังสือ An Inquiry into The Nature and Case of The Nation และถูกใช้เป็นรากฐานในการศึกษาในสมัยต่อมา และได้วางหลักเกณฑ์ที่ดีในการจัดเก็บภาษีไว้ 4 ประการ ดังนี้

1. ประชาชนทุกคนในแต่ละประเทศควรจะต้องเสียสละรายได้หรือผลประโยชน์ตามฐานะทางเศรษฐกิจของตนเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานของรัฐ ทั้งนี้เพราะแต่ละคนต่างก็ได้รับประโยชน์และการคุ้มครองของรัฐ

2. ภาษีที่ประชาชนแต่ละคนจะต้องเสียนั้นจะต้องมีความแน่นอน ไม่มีลักษณะคลุมเครือ ลักษณะและรูปแบบของภาษีตลอดจนจำนวนที่เสียภาษีจะต้องเป็นที่ชัดเจนแก่ผู้เสียภาษีทุกคน

3. การเก็บภาษีทุกชนิดควรจะต้องเก็บตามวัน เวลา สถานที่ที่ผู้เสียภาษีสะดวก และจะต้องอำนวยความสะดวกในการเสียภาษีแก่ผู้เสียภาษีด้วย

4. ภาษีทุกชนิดที่จัดเก็บนั้น ควรจะต้องเป็นภาระแก่ผู้เสียภาษีน้อยที่สุดเท่าที่จะน้อยได้ และทำให้รัฐบาลได้รับรายได้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้

หลักเกณฑ์ในการจัดเก็บภาษีที่ดีได้มีการพัฒนามาจนปัจจุบัน ซึ่งมีหลักสำคัญ ดังนี้

1. หลักความเป็นธรรม (Equity) การจัดเก็บภาษีที่ดีนั้น จะต้องก่อให้เกิดความยุติธรรมหรือความเสมอภาคในหมู่ผู้เสียภาษีทุกคน การพิจารณาความเป็นธรรมนั้น หลักความยุติธรรมในการเก็บภาษีนั้นเป็นหัวใจสำคัญของระบบภาษีที่ดี

2. หลักความแน่นอน (Certainty) การบริหารการจัดเก็บภาษีที่มีประสิทธิภาพนั้น กฎหมายที่ใช้ในการเก็บภาษีทุกประเภทจะต้องมีความแน่นอนและเป็นที่ยึดถือแก่ผู้เสียภาษีทุกคน กล่าวคือภาษีทุกประเภทที่จะจัดเก็บนั้น จะต้องเป็นที่แจ้งชัดแก่ผู้เสียภาษีและมีความแน่นอนในเรื่องฐานภาษี อัตราภาษี ตลอดจนวันเวลาและวิธีการที่จัดเก็บภาษีนั้น ความแน่นอนและความแจ้งชัดเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวจะทำให้ผู้เสียภาษีมีความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีที่ตนจะต้องเสีย

3. หลักของการประหยัด (Low compliance and collection cost) ระบบของการบริหารการจัดเก็บภาษีที่ดีนั้น ภาษีแต่ละประเภทที่จัดเก็บจะต้องเป็นภาระแก่ผู้เสียภาษีน้อยที่สุดและเสียค่าใช้จ่ายในการจัดเก็บภาษีต่ำที่สุด ทั้งนี้เพราะว่าทั้งภาระข้อยุ่งยากในการเสียภาษีและค่าใช้จ่ายในการบริหารการจัดเก็บนั้น มิได้ก่ออะไรเพิ่มขึ้นแก่ผลผลิตประชาชาติ หากเป็นการก่อให้เกิดการใช้ทรัพยากรของสังคมไปในทางที่สูญเปล่า โดยหลักเกณฑ์แล้ว รัฐบาลควรเก็บภาษีโดยทำให้รายได้ภาษีที่ได้รับ ใกล้เคียงกับภาระภาษีที่ประชาชนจะต้องแบกรับภาระให้มากที่สุด คือรายได้จากภาษี

จะเท่ากับภาระภาษี ซึ่งรายได้ภาษี ก็คือ รายได้สุทธิที่รัฐบาลได้รับจากการจัดเก็บภาษีอากร ซึ่งก็เท่ากับภาษีที่ประชาชนเสียให้แก่รัฐบาลหักด้วยค่าใช้จ่ายในการจัดเก็บภาษีนั่น ดังนั้นถ้ารัฐบาลเสียค่าใช้จ่ายในการจัดเก็บมาก ก็หมายความว่ารายได้ที่รัฐบาลจะนำไปใช้นั้นก็ย่อมน้อยลงตามส่วน

4. หลักของการยอมรับ (Acceptability) การบริหารการจัดเก็บภาษีอากรแต่ละประเภท จะทำได้ง่ายขึ้นถ้าหากประชาชนให้ความร่วมมือในการเสียภาษี อย่างไรก็ตามการที่ประชาชนจะยินดีให้ความร่วมมือในการเสียภาษีนั้น ภาษีทุกชนิดที่จะจัดเก็บจากประชาชนจะต้องได้รับการยอมรับจากประชาชนส่วนใหญ่ด้วย การที่ประชาชนจะให้การยอมรับมาน้อยเพียงใดย่อมขึ้นอยู่กับความยุติธรรมในการเก็บภาษีของรัฐบาลเป็นสำคัญ กล่าวคือภาษีแต่ละชนิดที่จัดเก็บนั้นจะต้องให้ความเป็นธรรมต่อผู้เสียภาษีทุกคนก่อนที่จะออกกฎหมายเก็บภาษีแต่ละประเภานั้น รัฐบาลควรจะต้องฟังความคิดเห็นจากประชาชน เปิดโอกาสให้มีการแสดงออกถึงการสนับสนุนคัดค้านอย่างกว้างขวาง นอกจากนี้การที่ทำให้ประชาชนยอมรับการเสียภาษีน้อยแค่ไหนนั้น ก็ยังขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ระหว่างการเสียภาษีและประโยชน์ที่ผู้เสียภาษีได้รับจากรัฐบาลอีกด้วย ถ้าหากรัฐบาลแสดงให้เห็นว่าเงินทุกบาททุกสตางค์ที่เก็บภาษีไปนั้น ในที่สุดก็กลับคืนเป็นผลประโยชน์ต่อผู้เสียภาษีเองในอนาคต ก็จะช่วยให้ประชาชนยอมรับการเสียภาษีน้อยและถ้าหากเป็นได้เช่นนั้น ก็จะทำให้ความสำนึกในการเสียภาษีของประชาชนมีมากขึ้น ซึ่งอาจทำให้ผู้เสียภาษีบางคนมีความรู้สึกในทำนองที่ว่า “When I pay taxes, I buy civilization.”

5. หลักของการเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ ในระบบภาษีที่ดีนั้น ภาษีอากรทุกประเภทที่จะจัดเก็บจะต้องสามารถทำการบริหารการจัดเก็บอย่างได้ผลในทางปฏิบัติ ภาษีอากรบางอย่างแม้จะมีเหตุผลดีในทางทฤษฎี แต่ในทางปฏิบัติการจัดเก็บเป็นไปได้ยาก ภาษีนั่นจะถือเป็นภาษีที่ดีไม่ได้ ตัวอย่างเช่น ภาษีการค้าปลีก หรือภาษีการใช้จ่าย นั้นเป็นภาษีที่ดีในทางทฤษฎีแต่สำหรับประเทศที่ด้อยพัฒนาหรือกำลังพัฒนานั้นจะไม่สามารถเก็บภาษีที่ดีพอ ในกรณีเช่นนี้ภาษีดังกล่าวก็จะถือว่าเป็นภาษีที่ดีสำหรับประเทศนั้นไม่ได้

6. หลักของการทำรายได้ ภาษีที่ดีสำหรับรัฐบาลนั้นควรเป็นภาษีที่สามารถทำรายได้ให้แก่รัฐบาลเป็นอย่างดี กล่าวคือเป็นภาษีที่มีฐานใหญ่ และฐานของภาษีขยายตัวได้รวดเร็วตามความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ซึ่งจะทำให้รัฐบาลได้รับรายได้จากภาษีอากรนั้นได้มาก โดยที่ไม่ต้องเพิ่มอัตรการจัดเก็บภาษีนั่น

7. หลักของความยืดหยุ่น ภาษีที่ดีนั้นควรจะเป็นภาษีที่มีความยืดหยุ่น สามารถปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงของภาวะเศรษฐกิจของประเทศ หรือการเปลี่ยนแปลงฐานะทางเศรษฐกิจของผู้เสียภาษีได้ง่าย ตัวอย่างเช่น การจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในระบบก้าวหน้าในขณะที่เศรษฐกิจกำลังขยายตัว รายได้ของประชาชนจะเพิ่มขึ้น แต่อัตรากำไรที่จัดเก็บจะเพิ่มขึ้นเร็วกว่า

รายได้ที่เพิ่มขึ้น ภาษีที่จะเก็บนั้นจะไปลดอัตราการเพิ่มขึ้นของรายได้ประชาชน ซึ่งจะช่วยลดแรงกดดันของเงินเฟ้อได้มาก ในกรณีตรงกันข้ามในขณะที่เศรษฐกิจซบเซา รายได้ของประชาชนจะลดลง อัตราภาษีที่เก็บจะลดลงในอัตราที่เร็วกว่ารายได้ที่แสดงซึ่งจะช่วยลดความเดือดร้อนของผู้เสียภาษี และพอจะลดความซบเซาของเศรษฐกิจได้บ้าง

3. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับทัศนคติ

ความหมายของทัศนคติ

ทัศนคติเป็นปัจจัยสำคัญในการปฏิบัติงาน เหตุผลสำคัญก็เพราะว่า ทัศนคติเป็นตัวกำหนดความรู้สึกนึกคิดในการปฏิบัติตามข้อกำหนดหรือหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายหรือต้องพึงกระทำ ทัศนคติเป็นสิ่งที่นำมาซึ่งการปฏิบัติ ทัศนคติจึงเป็นพื้นฐานสำคัญที่จะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลง การยอมรับหรือไม่ยอมรับการเปลี่ยนแปลง

พจนานุกรมทางการศึกษา ให้คำจำกัดความว่า “ทัศนคติ” หมายถึง แนวโน้มหรือท่าทีที่มีต่อสิ่งหนึ่งหรือสถานการณ์ โดยปกติจะมีความรู้สึกหรืออารมณ์เกี่ยวข้องอยู่ในความเห็นนั้น ทัศนคติสังเกตไม่ได้ แต่จะอนุมานได้จากพฤติกรรมทั้งที่เป็นวาจาและท่าทาง ซึ่งมีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายและแนวคิดของทัศนคติไว้ดังนี้

ธงชัย สันติวงษ์ (2540) ได้กล่าวถึง ทัศนคติ คือ ระเบียบแนวความคิด ความเชื่อ อุปนิสัยและสิ่งจูงใจที่เกี่ยวข้องกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยเฉพาะ ทัศนคติ จะเป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งที่ประกอบขึ้นจากส่วนประกอบที่สำคัญ 2 ส่วน คือ บุคลิกลักษณะ ท่าทางและสิ่งจูงใจ และข้อมูลที่เก็บสะสมมาและประสบการณ์ในอดีต

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ (2541: 94) กล่าวว่า ทัศนคติ หมายถึง การประเมินหรือการตัดสินใจเกี่ยวกับความชอบหรือไม่ชอบในวัตถุ คน หรือเหตุการณ์ ซึ่งจะสะท้อนให้เห็นถึงความรู้สึกของคนคนหนึ่งเกี่ยวกับบางสิ่งบางอย่าง ทัศนคติเป็นความรู้สึกด้านอารมณ์ (พอใจหรือไม่พอใจ) มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับค่านิยม เป็นสิ่งที่เราเห็นคุณค่า หรือหมายถึง ความรู้สึก ความเชื่อของบุคคลที่มีต่อสภาพแวดล้อม ความมุ่งมั่นที่จะปฏิบัติตามภาระผูกพันที่มีต่อองค์กร

เสรี วงษ์มณฑา (2542: 41, 106) ได้ให้คำจำกัดความของ ทัศนคติ ไว้ว่า หมายถึง ความพร้อมที่จะปฏิบัติ ถ้าเรามีท่าทีความรู้สึกหรือทัศนคติในเชิงบวก เราย่อมปฏิบัติออกมาในทางบวก หรือการประเมินความพอใจหรือไม่พอใจ ความรู้สึกและท่าทีความรู้สึกที่คนเรามีต่อความคิดหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แต่ถ้าเรามีความรู้สึกในเชิงลบ เราก็ปฏิบัติออกมาในทางลบ ทัศนคติจึงมีลักษณะ

- ก. ทักษะคติเชิงบวก (Positive attitude) ทำให้เกิด การปฏิบัติออกมาในทางบวก
(Act positively)
- ข. ทักษะคติเชิงลบ (Negative attitude) ทำให้เกิด การปฏิบัติออกมาในทางลบ
(Act negatively)

พฤติกรรมของมนุษย์เกิดจากทัศนคติ มีขั้นตอนดังนี้

- ก. K = Knowledge เป็นการเกิดความรู้
- ข. A = Attitude เป็นการเกิดทัศนคติ เมื่อเกิดความรู้ในขั้นต่อมา จะเกิดความรู้ที่ชื่นชอบหรือไม่ชอบ
- ค. P = Practice เป็นการเกิดการกระทำ หลังจากที่เกิดความรู้และทัศนคติแล้ว ก็จะมีการกระทำ

การเกิดทัศนคติ

ทัศนคติเกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ของบุคคล ทัศนคติเป็นความพร้อมทางจิตใจ ซึ่งเกิดจากประสบการณ์ สภาวะความพร้อมนี้จะเป็แรงที่กำหนดทิศทางของปฏิกิริยาของบุคคลที่จะมีต่อบุคคล สิ่งของและสถานการณ์ที่เกี่ยวข้อง ทัศนคติจึงก่อรูปได้ดังนี้

1. เกิดจากการเรียนรู้วัฒนธรรม และขนบธรรมเนียมประเพณีในสังคม
2. การสร้างความรู้สึกรู้สึก เกิดจากประสบการณ์ของตนเอง
3. ประสบการณ์ที่ได้รับมาจากเดิม มีทั้งดีและไม่ดี รุนแรงและไม่รุนแรง จะส่งผลถึงทัศนคติต่อสิ่งใหม่ที่คล้ายคลึงกัน เช่น เคยขึ้นรถเมล์แล้วประสบอุบัติเหตุ ก็จะไม่ขึ้นรถเมล์สายนั้น
4. การเลียนแบบบุคคลที่ตนเองให้ความสำคัญ และรับเอาทัศนคตินั้นมาเป็นของตน เช่น ทัศนคติของลูกได้รับอิทธิพลมาจากทัศนคติของพ่อแม่

องค์ประกอบของทัศนคติ

โดยทั่วไปทัศนคติประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 ประการคือ

1. องค์ประกอบด้านความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Component) เป็นองค์ประกอบด้านความรู้ความเข้าใจของบุคคลที่มีต่อสิ่งเรานั้นๆ เพื่อเป็นเหตุผลที่จะสรุปความและรวบรวมความเชื่อหรือช่วยในการประเมินสิ่งเรานั้นๆ
2. องค์ประกอบด้านความรู้สึกหรืออารมณ์ (Affective Component) เป็นองค์ประกอบด้านความรู้สึกหรืออารมณ์ของบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับสิ่งเร้า ต่างเป็นผลต่อเนื่องมาจากการที่บุคคลประเมินผลสิ่งเร้าแล้วว่าพอใจหรือไม่พอใจ ต้องการหรือไม่ต้องการ ดีหรือเลว

องค์ประกอบทั้งสองด้านนี้มีความสัมพันธ์กัน ทักษคติบางอย่างจะประกอบด้วยความรู้ความเข้าใจมาก แต่ประกอบด้วยความรู้สึกทางอารมณ์น้อย แต่ทักษะคติบางอย่างมีลักษณะตรงกันข้าม ตัวอย่างเช่น ทักษคติที่มีต่อการเสียภาษีอากรมีองค์ประกอบด้านความรู้ความเข้าใจสูง แต่มีองค์ประกอบด้านความรู้สึกหรืออารมณ์ต่ำ ส่วนทักษะคติทางด้านการนิยมแฟชั่นเสื้อผ้า จะมีองค์ประกอบทางด้านความรู้สึกหรืออารมณ์สูงแต่ด้านความรู้ความเข้าใจต่ำ เป็นต้น

3. องค์ประกอบทางพฤติกรรม (Behavioral Component) เป็นองค์ประกอบทางด้านความพร้อมหรือความโน้มเอียงที่บุคคลจะประพฤติปฏิบัติ หรือตอบสนองต่อสิ่งเร้าในทางที่จะสนับสนุนหรือคัดค้าน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความเชื่อ หรือความรู้สึกที่ได้จากการประเมินผลพฤติกรรมที่คิดจะแสดงออกมา จะสอดคล้องกับความรู้สึกที่มีอยู่ เช่นคนที่มีทักษะคติที่ไม่ดีต่อศาสนาก็จะไม่สนใจเข้าวัดฟังธรรม เป็นต้น

ทักษะคติที่บุคคลมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง บุคคลใดบุคคลหนึ่ง หรือเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่ง โดยปกติบุคคลมักแสดงพฤติกรรมที่สอดคล้องกับทักษะคติที่มีอยู่ แต่ก็ไม่ได้เสมอไปทุกกรณี เพราะในบางครั้งเรามีทักษะคติอย่างหนึ่ง แต่ก็ไม่ได้แสดงพฤติกรรมตามทักษะคติที่มีอยู่ เช่นมีทักษะคติที่ไม่ดีต่อเพื่อนบางคนจนนึกอยากแกล้ง แต่ก็ทำไม่ได้เพราะเป็นสิ่งที่จะถูกตำหนิ ดังนั้นการที่ได้ทราบถึงความคิด ความรู้สึก ความเชื่อหรือทักษะคติของบุคคล จึงไม่ใช่สิ่งที่แน่นอนและอาจจะไม่ถูกต้องเสมอไป

การวัดทัศนคติ

เนื่องจากทัศนคติค่อนข้างไปทางนามธรรมมากกว่ารูปธรรม เป็นความรู้สึกความเชื่อของบุคคล ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลง การวัดทัศนคติจึงไม่สามารถวัดได้โดยตรง แต่วัดได้จากแนวโน้มของบุคคลที่แสดงออกทางภาษา และวัดในรูปของความคิดเห็น ทั้งนี้การวัดทัศนคติของบุคคลอาจทำได้ดังนี้

1. ใช้วิธีการสังเกต เป็นการสังเกตพฤติกรรมของบุคคล เช่น สังเกตพฤติกรรมของผู้ที่พูดภาษาอังกฤษบ่อยๆ อ่าน และฟังเทปภาษาอังกฤษเสมอ อาจสรุปได้ว่าบุคคลนั้นมีทัศนคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ

2. ใช้วิธีการสัมภาษณ์ เป็นการสัมภาษณ์และการสนทนากัน การสัมภาษณ์และการสนทนาก็ดี จะช่วยให้มองเห็นทัศนคติของผู้ถูกสัมภาษณ์หรือสนทนาได้

3. ใช้วิธีให้ตอบแบบสอบถาม เป็นการให้บุคคลตอบหรือกรอกข้อมูลในแบบสอบถาม ซึ่งนักจิตวิทยามักนิยมใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวัดทัศนคติ

ในการวัดทัศนคตินั้นควรมีข้อตกลงเบื้องต้น ดังนี้

1. การศึกษาทัศนคติเป็นการศึกษาความคิดเห็น ความรู้สึกของบุคคลที่มีลักษณะคงเส้นคงวา หรืออย่างน้อยก็เป็นความคิดเห็นหรือความรู้สึกที่ไม่เปลี่ยนแปลงในช่วงเวลาหนึ่ง

2. ทักษะเป็นสิ่งที่ไม่สามารถวัดได้หรือสังเกตได้โดยตรง การวัดทักษะจึงเป็นการวัดทางอ้อมจากแนวโน้มที่บุคคลแสดงออกหรือพฤติกรรมที่มีแบบแผนคงที่

3. การศึกษาทัศนคติของบุคคล มิใช่แต่เป็นการศึกษาทิศทางทัศนคติของบุคคลเท่านั้น แต่ต้องศึกษาความมากน้อยหรือความเข้มข้นของทัศนคตินั้นด้วย

จากความหมายทั้งหมดข้างต้น อาจสรุปได้ว่า ทัศนคติ (Attitude) คือแนวโน้มหรือท่าทีหรือความพร้อมที่จะปฏิบัติต่อสิ่งหนึ่งหรือสถานการณ์หนึ่งๆ โดยเป็นความรู้สึกทางด้านอารมณ์ ซึ่งอาจแสดงออกมาในลักษณะที่พึงพอใจหรือไม่พึงพอใจต่อสิ่งนั้นหรือสถานการณ์นั้น

4. ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วนิสรา สุวรรณมงคล (2546) ศึกษาเรื่องทัศนคติของผู้เสียภาษีต่อการเลือกยื่นแบบและชำระภาษีผ่านอินเทอร์เน็ตในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทัศนคติของผู้เสียภาษีต่อการเลือกยื่นแบบและชำระภาษีผ่านอินเทอร์เน็ตในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ และเพื่อระบุถึงปัญหาและอุปสรรคในการเลือกยื่นแบบและชำระภาษีผ่านอินเทอร์เน็ตในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ กลุ่มตัวอย่างของการศึกษานี้ ได้แก่ผู้เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจำนวน 209 ราย และผู้เสียภาษีเงินได้นิติบุคคล จำนวน 37 ราย รวมทั้งสิ้น 246 ราย การได้มาซึ่งตัวอย่างใช้วิธี การสัมภาษณ์ผู้เสียภาษีทั้งที่เคยยื่น และไม่ยื่นแบบผ่านอินเทอร์เน็ตอย่างละ 123 รายเท่ากัน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม

ผลการศึกษาพบว่าผู้เสียภาษีส่วนใหญ่ทราบว่ามีกรยื่นแบบผ่านอินเทอร์เน็ตจากการประชาสัมพันธ์ของกรมสรรพากร ผู้เสียภาษีที่เคยยื่นแบบผ่านอินเทอร์เน็ตส่วนใหญ่พอใจมากในเรื่องสามารถยื่นแบบผ่านอินเทอร์เน็ตได้ทุกประเภทภาษี สามารถยื่นแบบผ่านอินเทอร์เน็ตหลังเวลา 16.30 น. จนถึงเวลา 22.00 น. ของทุกวันระหว่างช่วงกำหนดเวลาของการยื่นแบบตามปกติ โดยไม่เว้นวันหยุดราชการ ผู้เสียภาษีที่ไม่เคยยื่นแบบอินเทอร์เน็ตร้อยละ 17.1 ไม่ทราบร้อยละ 82.9 ทราบแต่ไม่ได้ยื่นแบบส่วนใหญ่เนื่องจากไม่แน่ใจว่าการยื่นแบบผ่านอินเทอร์เน็ตจะสมบูรณ์เหมือนกับการยื่นแบบ ณ สรรพากรพื้นที่สาขา ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่ากรมสรรพากรควรมีการปรับปรุงการบริการในเรื่องการเพิ่มการประชาสัมพันธ์ ปัญหาเกี่ยวกับวิธีการและเงื่อนไขในการยื่นแบบผ่านอินเทอร์เน็ตพบว่าผู้เสียภาษีเห็นด้วยกับปัญหาเรื่องการเข้าไปใช้บริการยื่นแบบและชำระภาษีผ่านอินเทอร์เน็ตช้า มีความยุ่งยาก ด้านพฤติกรรมในการเลือกยื่นแบบผ่านอินเทอร์เน็ต พบว่าผู้เสียภาษีส่วนใหญ่เห็นว่าในปัจจุบันจำเป็นที่จะต้องมีการให้บริการยื่นแบบผ่านอินเทอร์เน็ตเนื่องจากการเพิ่มทางเลือกให้ผู้เสียภาษีได้รับความสะดวกมากขึ้น

จิราวุธ โล่ห์พานิช (2546) ศึกษาผลกระทบของการหักภาษี ณ ที่จ่ายของนิติบุคคลต่อการจัดเก็บภาษีอากร กรณีของสำนักงานสรรพากรจังหวัดเชียงใหม่(สาขา) โดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างจากประชากรของผู้ประกอบการนิติบุคคลที่มีหน้าที่หัก และนำส่งภาษีหัก ณ ที่จ่าย จำนวน 325 ราย และเจ้าหน้าที่สรรพากร จำนวน 43 ราย โดยการสุ่มตัวอย่างและใช้วิธีแบบบังเอิญ

ผลการศึกษา ปัจจัยที่มีผลต่อการหักและนำส่งภาษีหัก ณ ที่จ่าย ของผู้ประกอบการนิติบุคคล พบว่า กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญอยู่ในระดับมาก คือการตระหนักถึงความสำคัญของเงินภาษีเพื่อนำไปเป็นรายได้ของรัฐบาล ความรู้ความสามารถของผู้มีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่าย การตระหนักถึงหน้าที่ของผู้มีหน้าที่หักและนำส่งภาษีหัก ณ ที่จ่าย และกฎหมายภาษีอากร ส่วนการทดสอบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ประกอบการนิติบุคคล พบว่า ส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีหัก ณ ที่จ่ายอยู่ในระดับปานกลาง

ทัศนคติของผู้หักและนำส่งภาษีหัก ณ ที่จ่ายต่อข้อบังคับการจัดเก็บภาษีหัก ณ ที่จ่าย พบว่า มีทัศนคติที่ดีต่อ หลักความสะดวก หลักการอำนวยความสะดวก หลักความสอดคล้อง หลักความแน่นอนและชัดเจน หลักความเป็นกลางทางเศรษฐกิจ หลักความมีประสิทธิภาพ หลักความเป็นธรรม ส่วนผลดีของการหักภาษี ณ ที่จ่าย พบว่า เพื่อลดแรงกดดันในการหลีกเลี่ยงการเสียภาษี เพื่อบรรเทาภาระในการเสียภาษีของผู้มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้ เพื่อให้รัฐมีรายได้เข้าคลังอย่างสม่ำเสมอ และความจำเป็นในการดำเนินการเกี่ยวกับภาษีหัก ณ ที่จ่าย ของผู้ประกอบการนิติบุคคล กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญอยู่ในระดับมาก

ด้านเจ้าหน้าที่สรรพากร พบว่า ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีหัก ณ ที่จ่าย ผลการศึกษาด้านจริยธรรม กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านความรู้ความสามารถของผู้มีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่าย การประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารของกรมสรรพากร การกำกับดูแลจากเจ้าหน้าที่สรรพากร ขั้นตอนและวิธีการในการนำส่งภาษีหัก ณ ที่จ่าย กฎหมายภาษีอากร กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญอยู่ในระดับมาก

ปัญหาการจัดเก็บภาษีหัก ณ ที่จ่าย พบว่า ด้านกิจการของผู้มีหน้าที่หักและนำส่งภาษีหัก ณ ที่จ่าย ด้านกฎหมายภาษีอากร และ ด้านเจ้าหน้าที่สรรพากร กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญอยู่ในระดับมาก

ไพลิน เบ็ญฮ้าย (2548) ศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของผู้เสียภาษีในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ในการศึกษาครั้งนี้ประชากรคือผู้เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในอำเภอเมืองใช้วิธีการสุ่มแบบมีระบบ จำนวน 250 ตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบถาม และวิเคราะห์โดยใช้แบบจำลองโลจิท (Logit Model) โดยเทคนิคการวิเคราะห์การประมาณภาวะความน่าจะเป็นสูงสุด (Maximum Likelihood Estimates : MLE) และเทคนิคการวิเคราะห์โดยวิธี Marginal effects

ผลการศึกษาพบว่า ผู้เสียภาษีส่วนใหญ่ขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจากแบบทดสอบ โลกจิต ผลปรากฏว่าปัจจัยด้านความพึงพอใจในความรวดเร็วของการให้บริการ ความซื่อสัตย์สุจริตในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ ความเสมอภาคในการจัดเก็บภาษี ขึ้นตอนยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา การประชาสัมพันธ์ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา จำนวนสมาชิกในครอบครัวและรายได้มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของผู้เสียภาษีในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ โดยมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ $\alpha = 0.01$

จากการวิเคราะห์ โดยวิธี Marginal effects พบว่าผู้เสียภาษีที่มีความพึงพอใจในความเสมอภาคในการจัดเก็บภาษีมีโอกาสมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเพิ่มขึ้น ร้อยละ 40 – 79 ผู้เสียภาษีที่มีความพึงพอใจในการประชาสัมพันธ์มีโอกาสมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเพิ่มขึ้น ร้อยละ 49 – 75 ผู้เสียภาษีที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดามีโอกาสมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเพิ่มขึ้น ร้อยละ 42 - 51 ผู้เสียภาษีที่มีความพึงพอใจในขั้นตอนยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดามีโอกาส มีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเพิ่มขึ้น ร้อยละ 31 – 48 ผู้เสียภาษีที่มีความพึงพอใจในความรวดเร็วของการให้บริการมีโอกาสมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเพิ่มขึ้น ร้อยละ 28 – 42 และผู้เสียภาษีที่มีความพึงพอใจในความซื่อสัตย์สุจริตในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่มีโอกาสมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเพิ่มขึ้น ร้อยละ 21 – 47 นอกจากนี้ผลการศึกษาพบว่า ผู้เสียภาษีที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวมีโอกาสมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาลดลง ร้อยละ 17 – 26 และผู้เสียภาษีที่มีรายได้สูงมีโอกาสมีความพึงพอใจในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาลดลง ร้อยละ 0.007 – 0.008 โดยมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ $\alpha = 0.01$

แววศรี นันทกนก (2551) ศึกษาการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกช่องทางการยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา : กรณีศึกษาจังหวัดพะเยา กลุ่มตัวอย่างของการศึกษานี้ ได้แก่ ผู้มีหน้าที่ในการยื่นแบบและชำระภาษี ในการศึกษาใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลจากวิธีการสุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติไคสแควร์

ผลการศึกษาพบว่า (1) การเลือกใช้ช่องทางการยื่นแบบแสดงรายการการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของผู้เสียภาษีในจังหวัดพะเยา เลือกสถานที่ยื่นแบบแสดงรายการผ่านทางอินเทอร์เน็ตมากที่สุด โดยยื่นแบบ ภ.ง.ด.91 มากกว่า ภ.ง.ด.90 (2) ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกช่องทางการยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของผู้เสียภาษีในจังหวัดพะเยา กรณียื่นแบบแสดงรายการที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขาหรือธนาคารกรุงไทย ยื่นแบบ ภ.ง.ด.90 ปัจจัยที่สำคัญ คือ

ได้รับใบเสร็จรับเงินทันที รองลงมาคือ ความถูกต้องของการให้บริการจากเจ้าหน้าที่ ยื่นแบบ ภ.ง.ด. 91 ปัจจัยที่สำคัญคือ ความถูกต้องของการให้บริการจากเจ้าหน้าที่ รองลงมาคือ การอำนวยความสะดวกจากเจ้าหน้าที่ กรณียื่นแบบทางอินเทอร์เน็ต ยื่นแบบ ภ.ง.ด.90 ปัจจัยที่สำคัญ คือ ประหยัดเวลาในการยื่นแบบ รองลงมาคือ ความสะดวกในเรื่องเวลาการยื่นแบบ ยื่นแบบ ภ.ง.ด.91 ปัจจัยที่สำคัญคือประหยัดเวลาในการยื่นแบบ รองลงมาคือไม่ต้องแนบเอกสารประกอบการยื่นแบบ (3) ปัญหาของผู้เสียภาษีในการยื่นแบบแสดงรายการ ทั้ง 2 กรณี คือผู้เสียภาษีส่วนใหญ่ไม่สามารถกรอกแบบหรือคำนวณภาษีที่ต้องชำระด้วยตนเอง ส่วนอุปสรรค คือ ขั้นตอนการบันทึกการยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ตยุ่งยากและไม่มีคอมพิวเตอร์เป็นของตนเอง

ชาคริต ดิชฐานนท์ (2551) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการหลีกเลี่ยงภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา กรณีศึกษาจังหวัดสงขลา เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยคัดแยกข้อมูลออกเป็นประเภทกิจการต่างๆ 330 กิจการ พิจารณาวิเคราะห์เฉพาะกิจการที่มีการหลีกเลี่ยงภาษีจำนวนมาก 7 กิจการ

ผลการศึกษาพบว่า จังหวัดสงขลามีการหลีกเลี่ยงภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาค่อนข้างสูง จากจำนวนประชากรที่อยู่ในวัยทำงาน 702,500 คน เป็นผู้ที่อยู่ในระบบภาษีอากรไม่เกิน 20,000 คน และอยู่นอกระบบภาษีจำนวน 680,000 คน ประเภทกิจการที่หลีกเลี่ยงภาษีมาก ได้แก่ กิจการจำหน่ายทองรูปพรรณ การจำหน่ายรถยนต์ใช้แล้ว การจำหน่ายผักผลไม้ ปัจจัยที่มีผลต่อการหลีกเลี่ยงภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา (1) ระเบียบ ข้อกฎหมาย ไม่สอดคล้องกับสภาพธุรกิจ หลายประเภทกิจการไม่สามารถปฏิบัติตามกฎหมายได้ (2) เกิดการเลียนแบบหรือเอาอย่างกัน เกิดจากมีผู้นอกระบบภาษีอากรอีกจำนวนมากจึงมีแนวร่วมหรือเอาอย่างกัน (3) ผู้ประกอบกิจการขาดความรู้ความเข้าใจและไม่ให้ความสำคัญเกี่ยวกับภาษีอากร (4) ประชาชนผู้เสียภาษีมักทัศนคติที่ไม่ดีต่อรัฐบาล

จารี ชรรมนพรัตน์ (2551) ศึกษาปัจจัยและผลกระทบของมาตรการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาที่มีผลต่อการบริโภคของภาคเอกชนในประเทศ ในช่วงปี พ.ศ.2540-2548 เป็นการศึกษาวิเคราะห์ความสัมพันธ์ในรูปสมการถดถอยเชิงซ้อนด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด โดยใช้ข้อมูลทุติยภูมิ ช่วงเวลาที่ศึกษาตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 ของปี พ.ศ.2540 ถึงไตรมาสที่ 4 ของปี พ.ศ.2548

ผลการศึกษาพบว่า (1) ปัจจัยที่มีผลต่อการบริโภคภาคเอกชน ได้แก่ รายได้ที่แท้จริง สินทรัพย์สภาพคล่อง และอัตราเงินเฟ้อ จากการทดสอบค่าสถิติที่ รายได้ที่แท้จริง มีผลต่อการบริโภคภาคเอกชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และสินทรัพย์สภาพคล่องมีผลต่อการบริโภคภาคเอกชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนอัตราเงินเฟ้อ พบว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งแสดงถึงอัตราเงินเฟ้อไม่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงการบริโภคภาคเอกชน และ (2) ผลกระทบของมาตรการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาต่อการบริโภคภาคเอกชน จากการทดสอบค่าสถิติที่ การใช้มาตรการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดามีผลต่อการบริโภคภาคเอกชนอย่างมีนัยสำคัญ

ทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงให้เห็นว่ากรณีที่รัฐบาลเปลี่ยนแปลงมาตรการทางด้านภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ที่เกี่ยวกับการเพิ่มค่าใช้จ่ายและค่าลดหย่อนในการคำนวณภาษี การยกเว้นภาษีอากร สำหรับบุคคลธรรมดาบางประเภทและการเปลี่ยนแปลงช่วงชั้นเงินได้สุทธิในการเสียภาษี ทำให้ฐานในการคำนวณภาษีและการชำระภาษีลดลง ส่งผลให้รายได้ที่แท้จริงเพิ่มมากขึ้น ผู้บริโภคจะบริโภคเพิ่มขึ้น

วันวิสาข์ ทาทอง (2553) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของลูกค้าที่ใช้บริการด้านเงินฝากของธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน) สาขาเซ็นทรัลพลาซา เชียงใหม่ แอร์พอร์ต โดยใช้แบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างลูกค้าที่มาใช้บริการด้านเงินฝากที่สาขาเซ็นทรัลพลาซา เชียงใหม่ แอร์พอร์ต จำนวน 200 คน

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 31-40 ปี สถานภาพสมรส จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี ประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มีรายได้ 10,000-19,999 บาทต่อเดือน มีบัญชีเงินฝากกับธนาคารทหารไทยสาขาอื่นมากกว่าสาขาเซ็นทรัลพลาซาเชียงใหม่ แอร์พอร์ต โดยมีจำนวนบัญชีเงินฝากที่ใช้บริการอยู่คนละ 1 บัญชี ส่วนใหญ่เป็นบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ทั่วไป และบัญชีเงินฝากประจำทั่วไป มีวัตถุประสงค์ในการฝากเงินและถอนเงินมากที่สุด โดยใช้บริการเดือนละ 2 ครั้ง นิยมใช้บริการในช่วงเวลา 14.01-16.00 น. จำนวนเงินในการทำธุรกรรมแต่ละครั้งต่ำกว่า 10,000 บาท เหตุผลที่ใช้บริการที่สาขาเซ็นทรัลพลาซาเชียงใหม่ แอร์พอร์ต คือ เปิดให้บริการทุกวัน ตั้งแต่เวลา 11.00-20.00 น. และนิยมทำรายการผ่านพนักงานหน้าเคาน์เตอร์มากกว่าทำรายการด้วยตนเอง

การศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลที่มีต่อระดับความพึงพอใจในด้านต่างๆ ของส่วนผสมทางการตลาดของการให้บริการ ทั้ง 8 ด้าน ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า อายุมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญต่อความพึงพอใจด้านขั้นตอนการให้บริการ และความพึงพอใจด้านประสิทธิภาพและคุณภาพ อาชีพมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญต่อความพึงพอใจด้านสถานที่ให้บริการ และรายได้ต่อเดือนมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญต่อความพึงพอใจด้านขั้นตอนการให้บริการ

สรุป

จากการศึกษาวรรณกรรมที่ผู้อื่นได้ทำการวิจัยไว้โดยมีเนื้อหาที่ใกล้เคียงกับเรื่องที่จะทำการศึกษาในครั้งนี้ ตลอดจนแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ทำการศึกษาแล้ว พบว่ามีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับ ทศนคติของผู้เสียภาษีต่อการเลือกยื่นแบบและชำระภาษีผ่านอินเทอร์เน็ต ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของผู้เสียภาษีในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา การศึกษาการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกช่องทางยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา โดยการวิจัยได้นำแนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีภาษีอากร แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับทัศนคติความพอใจและ

ไม่พอใจต่อสิ่งใดหรือเรื่องใด ซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของระบบการจัดเก็บภาษี เพื่อให้มีการจัดเก็บภาษีในปัจจุบันให้ถูกต้องครบถ้วน ไม่ต้องการให้มีการเลี่ยงภาษี อย่างไรก็ตามยังไม่มีผู้ใดทำการศึกษาวิจัยในเชิงลึกเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของผู้มีเงินได้แต่อย่างใด

ในบทนี้ได้รวบรวมแนวคิดและทฤษฎีซึ่งประกอบด้วย แนวคิดเกี่ยวกับภาษีอากร แนวความคิดเกี่ยวกับหลักภาษีอากรที่ดี แนวความคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับทัศนคติ เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการศึกษา ปัจจัยที่มีผลต่อความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของผู้มีเงินได้ในจังหวัดอ่างทอง ส่วนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องนั้น ไม่ปรากฏว่ามีผู้ใดได้ทำการศึกษาในเชิงลึกด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

บทที่ 3

ระเบียบวิธีศึกษา

การศึกษานี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เรื่องปัจจัยที่มีผลต่อความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของผู้มีเงินได้ในจังหวัดอ่างทอง ใช้ข้อมูลปฐมภูมิที่ได้จากแบบสอบถามกลุ่มตัวอย่างของผู้มีเงินได้ในจังหวัดอ่างทองจำนวน 400 ราย ซึ่งผู้ศึกษาได้กำหนดขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย ตามลำดับขั้นตอน ดังนี้คือ

1. ข้อมูลและแหล่งที่มาของข้อมูล
2. การเก็บรวบรวมข้อมูล
3. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลและแหล่งที่มาของข้อมูล

1.1 ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เป็นข้อมูลที่ผู้ศึกษาทำการเก็บข้อมูลโดยการ ใช้แบบสอบถาม กับกลุ่มตัวอย่างที่เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในจังหวัดอ่างทอง ซึ่งข้อมูลประกอบด้วย ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ปัจจัยในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา และความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

1.2 ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) เป็นการศึกษาจากเอกสาร บทความ ข้อมูลทางสถิติ รายงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และ เอกสารวิชาการของกรมสรรพากร ข้อมูลจาก Internet และข้อมูลจาก Website ต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

2. การเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 ใช้แบบสอบถามในการทดสอบกลุ่มตัวอย่าง ที่เลือกจากประชากรกลุ่มเป้าหมาย เป็นรายบุคคล เพื่อใช้แก้ไขข้อผิดพลาด

2.2 ใช้แบบสอบถามที่ปรับปรุงและแก้ไขแล้ว ไปทดลองแจกแก่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คนและนำมาตรวจสอบความเข้าใจในแบบสอบถามเพื่อปรับแก้อีกครั้ง จากนั้นจึงออกสนามเพื่อทำการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง โดยแจกให้กับประชาชนกลุ่มตัวอย่าง ตามสถานประกอบการ บริษัท หน่วยงานราชการ รวมถึงบุคคลที่มาใช้บริการ ณ สำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขา และรอรับแบบสอบถามกลับคืน

2.3 ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบวิธีบังเอิญ โดยเก็บข้อมูลจากแหล่งสถานประกอบการ บริษัท หน่วยงานราชการ รวมถึงบุคคลที่มาใช้บริการ ณ สำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขาในช่วงเดือน กุมภาพันธ์ 2558

3. ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือ ผู้เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ในจังหวัดอ่างทอง ซึ่งมีจำนวน 29,546 คน โดยจะศึกษากลุ่มตัวอย่างที่สุ่มมา การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างได้ใช้สูตรการกำหนดขนาดตัวอย่างของ Yamane (1973) โดยกำหนดความเชื่อมั่นไว้ที่ระดับร้อยละ 95 ดังนี้

$$n = \frac{N}{1+N(e^2)}$$

เมื่อ n = ขนาดตัวอย่าง

N = ขนาดประชากรที่ใช้ในการศึกษา

e = ค่าระดับความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่างที่ยอมรับได้ (กำหนด $e = 0.05$)

$$\begin{aligned} \text{แทนค่า} \quad n &= \frac{29,546}{1+29,546(0.05)^2} \\ &= 394.657 \text{ ตัวอย่าง} \end{aligned}$$

พบว่า จำนวนตัวอย่างที่ได้จากการคำนวณที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 มีค่าเท่ากับ 394.657 ตัวอย่าง ดังนั้นเพื่อสะดวกในการสำรวจครั้งนี้ใช้จำนวนตัวอย่างทั้งหมด 400 ตัวอย่าง

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัย คือแบบสอบถาม ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการทบทวนแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แล้วนำมาปรับปรุงใช้ให้เหมาะสมกับการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ แบ่งเนื้อหาของคำถามออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 6 ข้อ ลักษณะแบบสอบถาม เป็นแบบตัวเลือก โดยครอบคลุมข้อมูลเกี่ยวกับ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ส่วนบุคคลต่อเดือน และ สถานภาพสมรส

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา จำนวน 13 ข้อ ใช้วิธีการวัดแบบ Likert Scale 5 ระดับ มีเกณฑ์การให้คะแนนไว้ 5 ระดับความคิดเห็น คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด มีทั้งหมด 4 ตัวแปร ดังนี้

1. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษี มีจำนวนคำถามทั้งหมด 3 ข้อ (ข้อที่ 1-3)
2. การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร มีจำนวนคำถามทั้งหมด 3 ข้อ (ข้อที่ 4-6)
3. ความพึงพอใจต่อการให้บริการ มีจำนวนคำถามทั้งหมด 4 ข้อ (ข้อที่ 7-10)
4. ทศนคติ มีจำนวนคำถามทั้งหมด 3 ข้อ (ข้อที่ 11-13)

การวัดตัวแปรทั้ง 4 ตัวแปรมีเกณฑ์การให้คะแนนไว้ 5 ระดับความคิดเห็น คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด ดังนี้

ระดับความคิดเห็นมากที่สุด	เท่ากับ	5 คะแนน
ระดับความคิดเห็นมาก	เท่ากับ	4 คะแนน
ระดับความคิดเห็นปานกลาง	เท่ากับ	3 คะแนน
ระดับความคิดเห็นน้อย	เท่ากับ	2 คะแนน
ระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด	เท่ากับ	1 คะแนน

วิธีการแปลผลแบบสอบถาม ผู้ศึกษาใช้เกณฑ์การแปลความหมายคะแนนเฉลี่ยของระดับความคิดเห็น โดยจัดระดับช่วงคะแนนแบบแต่ละช่วงไม่เท่ากัน ดังนี้

$$\frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{ช่วงคะแนน}} = \frac{5-1}{5} = 0.80$$

สำหรับการแปลผล ได้นำคะแนนค่าเฉลี่ยคำตอบของความคิดเห็นมาเทียบกับเกณฑ์ โดย เกณฑ์ที่ใช้ในการแปลความหมายค่าเฉลี่ย ดังนี้

ระดับคะแนนเฉลี่ย	ความหมาย
4.21 – 5.00	มีความคิดเห็นในระดับ “มากที่สุด”
3.41 – 4.20	มีความคิดเห็นในระดับ “มาก”
2.61 – 3.40	มีความคิดเห็นในระดับ “ปานกลาง”
1.81 – 2.60	มีความคิดเห็นในระดับ “น้อย”
1.00 – 1.80	มีความคิดเห็นในระดับ “น้อยที่สุด”

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา
ใช้วิธีการวัดแบบ Likert scale 5 ระดับ มีเกณฑ์การให้คะแนนเหมือนกับส่วนที่ 2

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล โดยวิธีนำแบบสอบถามที่ได้รับทั้งหมดมาตรวจสอบความสมบูรณ์
ของแบบสอบถาม แล้วนำมาวิเคราะห์ทางสถิติ ซึ่งใช้คอมพิวเตอร์ในการคำนวณค่าสถิติ โดยใช้
โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package For the Social Science) โดยการแบ่งการวิเคราะห์
เป็นส่วนๆ ตามแบบสอบถามที่กำหนดไว้ ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ
รายได้ส่วนบุคคลต่อเดือน และ สถานภาพสมรส โดยใช้ค่าสถิติในการวิเคราะห์ ได้แก่ การแจกแจง
ความถี่ ค่าร้อยละ

ส่วนที่ 2 ข้อมูลปัจจัยในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ประกอบด้วย ความรู้ความ
เข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษี การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ความพึงพอใจต่อการให้บริการ และทัศนคติ
โดยใช้ค่าสถิติในการวิเคราะห์ ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบน
มาตรฐาน และการลำดับความสำคัญของปัจจัยจากค่าคะแนนเฉลี่ย

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา โดยใช้
ค่าสถิติในการวิเคราะห์ ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
และการลำดับความสำคัญของปัจจัยจากค่าคะแนนเฉลี่ย

ส่วนที่ 4 การทดสอบสมมติฐาน เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับ
ความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา โดยการวิเคราะห์ด้วยค่าสถิติเชิงอนุมานด้วยค่า
ไคสแควร์ (Chi-Square)

ส่วนที่ 5 การทดสอบสมมติฐาน เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลปัจจัยในการเสีย
ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดากับความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา โดยการวิเคราะห์ด้วย
ค่าสถิติเชิงอนุมานเหมือนกับส่วนที่ 4

สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลมีรายละเอียดดังนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) เพื่อใช้บรรยายลักษณะข้อมูลที่เก็บมาได้
โดยใช้ค่าสถิติในการวิเคราะห์ ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบน
มาตรฐาน

ร้อยละ (Percentage) เป็นการเปรียบเทียบความถี่หรือจำนวนที่ต้องการ กับความถี่หรือจำนวนทั้งหมดที่เทียบเป็น 100 ดังนี้

$$p = (f/n) * 100$$

เมื่อ	p	แทน	ร้อยละ
	f	แทน	ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ
	n	แทน	จำนวนความถี่ทั้งหมด

ค่าเฉลี่ย (Mean) คำนวณจากสูตร

$$\bar{X} = \sum x / n$$

เมื่อ	\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
	x	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่าง
	n	แทน	จำนวนความถี่ในกลุ่มตัวอย่าง

ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) หาได้จากสูตรดังนี้

$$S.D. = \frac{\sqrt{n \sum fx^2 - (\sum fx)^2}}{n(n-1)}$$

เมื่อ	S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	$\sum fx^2$	แทน	ผลรวมความถี่คูณกับค่าคะแนนยกกำลังสอง
	n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
	x	แทน	คะแนนแต่ละค่า
	\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
	f	แทน	ความถี่

2. สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ใช้ในการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร 2 ตัว เพื่อตรวจสอบว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญหรือไม่ ซึ่งการวิเคราะห์ครั้งนี้กำหนดระดับนัยสำคัญที่ 0.05 ในการทดสอบสมมติฐาน และทำการประมวลผลโดยใช้โปรแกรม SPSS (Statistical Package For the Social Science) เพื่อคำนวณค่าทางสถิติสูตรที่ใช้ในการคำนวณค่า Chi-Square มีดังนี้

$$\chi^2 = \sum_{i=1}^r \sum_{j=1}^c \frac{(O_{ij} - E_{ij})^2}{E_{ij}}$$

เมื่อกำหนดองศาแห่งความเป็นอิสระ (degree of freedom) d.f. = (r-1)(c-1) r = ผลรวมของแต่ละแถว และ c = ผลรวมของแต่ละสดมภ์

- χ^2 = ค่าทดสอบไคสแควร์
 O_{ij} = ค่าความถี่ที่ได้จากการสังเกตในแถวที่ i และสดมภ์ที่ j
 E_{ij} = ค่าความถี่ที่คาดหวังของแถวที่ i และสดมภ์ที่ j
 i = จำนวนแถว โดย $i = 1, 2, \dots, r$
 j = จำนวนแถว โดย $j = 1, 2, \dots, c$

โดยที่

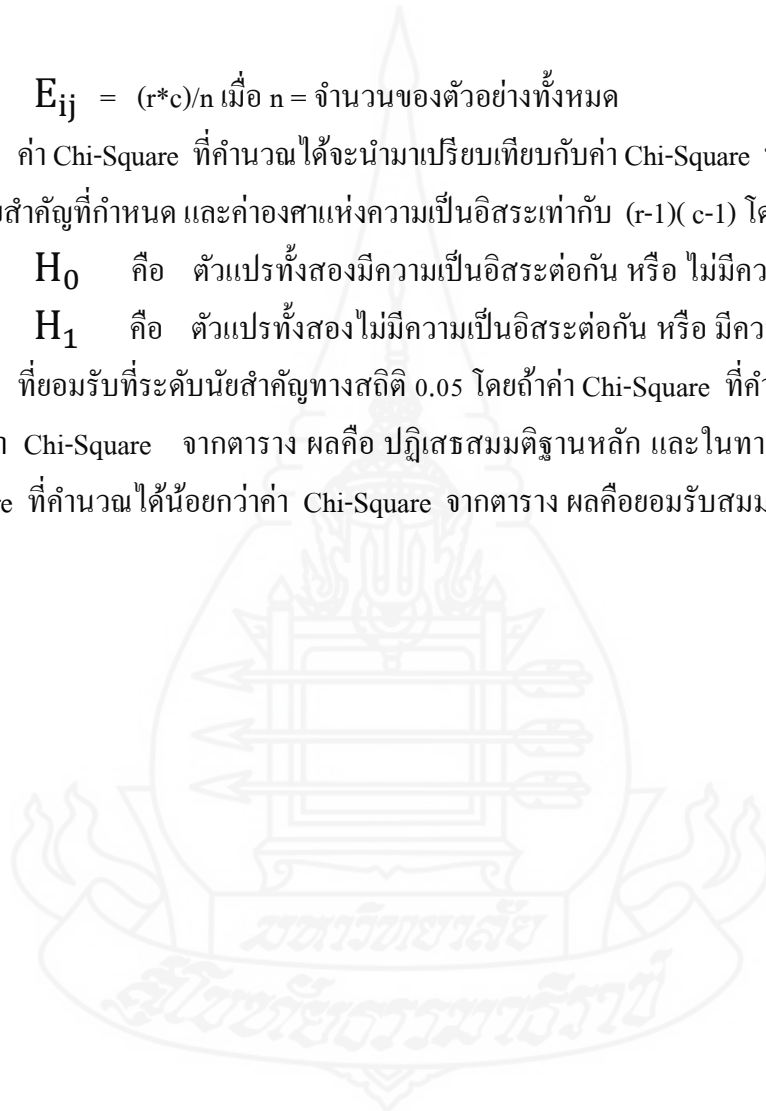
$$E_{ij} = (r \cdot c) / n \text{ เมื่อ } n = \text{จำนวนของตัวอย่างทั้งหมด}$$

ค่า Chi-Square ที่คำนวณได้จะนำมาเปรียบเทียบกับค่า Chi-Square ที่เปิดจากตารางสถิติที่ระดับนัยสำคัญที่กำหนด และค่าองศาแห่งความเป็นอิสระเท่ากับ $(r-1)(c-1)$ โดยตั้งสมมติฐานดังนี้

H_0 คือ ตัวแปรทั้งสองมีความเป็นอิสระต่อกัน หรือ ไม่มีความสัมพันธ์กัน

H_1 คือ ตัวแปรทั้งสองไม่มีความเป็นอิสระต่อกัน หรือ มีความสัมพันธ์กันเกณฑ์ที่ยอมรับที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยถ้าค่า Chi-Square ที่คำนวณได้มีค่า

มากกว่าค่า Chi-Square จากตาราง ผลคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก และในทางตรงกันข้ามหากค่า Chi-Square ที่คำนวณได้น้อยกว่าค่า Chi-Square จากตาราง ผลคือยอมรับสมมติฐานหลัก

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษานี้ได้นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติตามวัตถุประสงค์ของการศึกษา โดยนำเสนอผลการศึกษากออกเป็น 6 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา คือ การบรรยายลักษณะโดยทั่วไปของข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้ โดยนำเสนอในรูปแบบตารางความถี่ร้อยละ

ส่วนที่ 2 ข้อมูลปัจจัยในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ให้ความสำคัญเห็นต่อปัจจัยด้านต่างๆ 4 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษี ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ด้านความพึงพอใจต่อการให้บริการ และด้านทัศนคติ โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา คือ การบรรยายโดยนำเสนอในรูปแบบตารางค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็น

ส่วนที่ 3 ข้อมูลความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา คือการบรรยายโดยนำเสนอในรูปแบบตารางค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็น

ส่วนที่ 4 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล กับ ความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

ผลการศึกษาทำให้ทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล (เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ส่วนบุคคลต่อเดือน และ สถานภาพสมรส) กับความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา เพื่อสรุปว่าปัจจัยอะไรที่มีความสัมพันธ์กับความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา โดยใช้สถิติ Chi – Square ในการวิเคราะห์

ส่วนที่ 5 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา กับความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

ผลการศึกษาทำให้ทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา กับ ความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา เพื่อสรุปว่าปัจจัยอะไรที่มีความสัมพันธ์กับความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา โดยใช้สถิติ Chi – Square ในการวิเคราะห์

ส่วนที่ 6 สรุปผลการทดสอบความสัมพันธ์

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

เพศ พบว่ากลุ่มตัวอย่างผู้เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในจังหวัดอ่างทอง ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 223 ราย คิดเป็นร้อยละ 55.75 และเพศชายจำนวน 177 ราย คิดเป็นร้อยละ 44.25 แสดงตามตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 เพศของกลุ่มตัวอย่างผู้เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

เพศ	จำนวน(ราย)	ร้อยละ
ชาย	177	44.25
หญิง	223	55.75
รวม	400	100.00

อายุ พบว่ากลุ่มตัวอย่างผู้เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ 41-50 ปี จำนวน 164 ราย คิดเป็นร้อยละ 41 รองลงมาคือช่วงอายุ 31-40 ปี จำนวน 120 ราย คิดเป็นร้อยละ 30 ช่วงอายุ 51 ปีขึ้นไป จำนวน 82 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.50 ช่วงอายุ 20-30 ปี จำนวน 33 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.25 ช่วงอายุต่ำกว่า 20 ปีน้อยที่สุด จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.25 แสดงตามตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 อายุของกลุ่มตัวอย่างผู้เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

อายุ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 20 ปี	1	0.25
20 – 30 ปี	33	8.25

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

อายุ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
31 – 40 ปี	120	30.00
41 – 50 ปี	164	41.00
51 ปีขึ้นไป	82	20.50
รวม	400	100.00

ระดับการศึกษา พบว่ากลุ่มตัวอย่างผู้เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีมากที่สุด จำนวน 173 ราย คิดเป็นร้อยละ 43.25 รองลงมาคือ ระดับมัธยมศึกษา/ปวช. จำนวน 117 ราย คิดเป็นร้อยละ 29.25 ระดับปวส./อนุปริญญาตรี จำนวน 50 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.50 ระดับประถมศึกษา จำนวน 31 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.75 และระดับสูงกว่าปริญญาตรีน้อยที่สุด จำนวน 29 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.25 แสดงตามตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างผู้เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

ระดับการศึกษา	จำนวน(ราย)	ร้อยละ
ประถมศึกษา	31	7.75
มัธยมศึกษา / ปวช.	117	29.25
ปวส./ อนุปริญญาตรี	50	12.50
ปริญญาตรี	173	43.25
สูงกว่าปริญญาตรี	29	7.25
รวม	400	100.00

อาชีพ พบว่ากลุ่มตัวอย่างผู้เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาที่มีอาชีพเจ้าของกิจการมากที่สุด จำนวน 169 ราย คิดเป็นร้อยละ 42.25 รองลงมาอาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 120 ราย คิดเป็นร้อยละ 30 อาชีพลูกจ้าง/พนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 95 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.75 และอาชีพอื่นๆน้อยที่สุด จำนวน 16 ราย คิดเป็นร้อยละ 4 แสดงตามตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 อาชีพของกลุ่มตัวอย่างผู้เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

อาชีพ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
เจ้าของกิจการ	169	42.25
ลูกจ้าง/พนักงานบริษัทเอกชน	95	23.75
ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	120	30.00
อื่น ๆ	16	4.00
รวม	400	100.00

รายได้ส่วนบุคคลต่อเดือน พบว่ากลุ่มตัวอย่างผู้เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดามีรายได้ส่วนบุคคลต่อเดือนมากที่สุดอยู่ระหว่างมากกว่า 30,000 บาท จำนวน 124 ราย คิดเป็นร้อยละ 31 รองลงมา รายได้ส่วนบุคคลต่อเดือนระหว่าง 10,000 - 20,000 บาท จำนวน 117 ราย คิดเป็นร้อยละ 29.25 รายได้ส่วนบุคคลต่อเดือนระหว่าง 20,001 -30,000 บาท จำนวน 111 ราย คิดเป็นร้อยละ 27.75 และน้อยสุดมีรายได้ส่วนบุคคลต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท จำนวน 48 ราย คิดเป็นร้อยละ 12 แสดงตามตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 รายได้ส่วนบุคคลต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่างผู้เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

รายได้ส่วนบุคคลต่อเดือน	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 10,000 บาท	48	12.00
10,000 – 20,000 บาท	117	29.25
20,001 – 30,000 บาท	111	27.75
มากกว่า 30,000 บาท	124	31.00
รวม	400	100.00

สถานภาพสมรส พบว่ากลุ่มตัวอย่างผู้เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดามีสถานภาพสมรสมากที่สุด จำนวน 273 ราย คิดเป็นร้อยละ 68.25 รองลงมามีสถานภาพโสด จำนวน 106 ราย คิดเป็นร้อยละ 26.50 และน้อยสุดมีสถานภาพหม้ายจำนวน 21 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.25 แสดงตามตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6 สถานภาพสมรสของกลุ่มตัวอย่างผู้เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

สถานภาพสมรส	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
โสด	106	26.50
สมรส	273	68.25
หม้าย	21	5.25
รวม	400	100.00

ส่วนที่ 2 ข้อมูลปัจจัยในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

ในการศึกษานี้ กลุ่มตัวอย่างผู้มีเงินได้ให้ความคิดเห็นต่อปัจจัยในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาตามปัจจัยต่างๆ 4 ด้าน ดังนี้

1. ปัจจัยด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษี

พบว่ากลุ่มตัวอย่างผู้เสียภาษีให้ระดับความคิดเห็นปัจจัยด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.56 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.66 เมื่อพิจารณารายละเอียดในแต่ละข้อ พบว่าข้อที่มีผลในระดับมากที่สุด คือ ข้อการเสียภาษีเป็นหน้าที่ของผู้มีเงินได้ทุกคน มีค่าเฉลี่ย 3.97 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.82 แสดงตามตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษี

ปัจจัยด้านความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการเสียภาษี	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1.ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมาย ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา	12 (3%)	102 (25.50%)	240 (60%)	41 (10.25%)	5 (1.25%)	3.19	0.70	ปานกลาง
2.การเสียภาษีเป็นหน้าที่ของผู้มีเงินได้ ทุกคน	109 (27.25%)	191 (47.75%)	81 (20.25%)	18 (4.5%)	1 (0.25%)	3.97	0.82	มาก
3.รายได้ทุกประเภทที่ได้รับจะต้อง นำไปแสดงในแบบฯผู้มีเงินได้	52 (13%)	161 (40.25%)	137 (34.25%)	47 (11.75%)	3 (0.75%)	3.53	0.89	มาก
ภาพรวม						3.56	0.66	มาก

2. ปัจจัยด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

พบว่ากลุ่มตัวอย่างผู้เสียภาษีให้ระดับความคิดเห็นปัจจัยด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสารอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.63 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.61 เมื่อพิจารณารายละเอียดในแต่ละข้อ พบว่าทุกข้อมีผลในระดับมาก และข้อที่มีผลในระดับมากที่สุด คือ ข้อการแจ้งเตือนเกี่ยวกับการยื่นแบบชำระภาษี มีค่าเฉลี่ย 3.74 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.74 แสดงตามตารางที่ 4.8

ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

ปัจจัยด้านการรับรู้ข้อมูล ข่าวสาร	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	S.D.	ระดับความ คิดเห็น
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
4.การประชาสัมพันธ์ของกรม สรรพากรเกี่ยวกับเรื่องภาษี เงินได้ฯผ่านสื่อต่างๆ	29 (7.25%)	151 (37.75%)	181 (45.25%)	37 (9.25%)	2 (0.5%)	3.42	0.78	มาก
5.การแจ้งเตือนเกี่ยวกับการ ยื่นแบบชำระภาษี	51 (12.75%)	216 (54%)	112 (28%)	21 (5.25%)	0 (0%)	3.74	0.74	มาก
6.การติดตามตรวจสอบจาก เจ้าหน้าที่	44 (11%)	271 (54.25%)	120 (30%)	18 (4.5%)	1 (0.25%)	3.71	0.73	มาก
ภาพรวม						3.63	0.61	มาก

3. ปัจจัยด้านความพึงพอใจต่อการให้บริการ

พบว่ากลุ่มตัวอย่างผู้เสียภาษีให้ระดับความคิดเห็นปัจจัยด้านความพึงพอใจต่อการให้บริการ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.25 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.55 เมื่อพิจารณารายละเอียดในแต่ละข้อ พบว่าข้อที่มีผลในระดับมากที่สุด คือ การให้บริการของเจ้าหน้าที่ มีค่าเฉลี่ย 4.43 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.59 แสดงตามตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความพึงพอใจต่อการให้บริการ

ปัจจัยด้านความพึงพอใจต่อการให้บริการ	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
7.ความสะดวกในการรับบริการ	176 (44%)	186 (46.5%)	35 (8.75%)	3 (0.75%)	0 (0%)	4.34	0.67	มากที่สุด
8.ความรวดเร็วในการรับบริการ	111 (27.75%)	198 (49.50%)	87 (21.75%)	4 (1%)	0 (0%)	4.04	0.73	มาก
9.ความถูกต้องแม่นยำ น่าเชื่อถือ	107 (26.75%)	260 (65%)	33 (8.25%)	0 (0%)	0 (0%)	4.19	0.56	มาก
10.การให้บริการของเจ้าหน้าที่	191 (47.75%)	188 (47%)	21 (5.25%)	0 (0%)	0 (0%)	4.43	0.59	มากที่สุด
ภาพรวม						4.25	0.55	มากที่สุด

4. ปัจจัยด้านทัศนคติ

พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้เสียภาษีให้ระดับความคิดเห็น ปัจจัยด้านทัศนคติ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.76 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.72 เมื่อพิจารณารายละเอียดในแต่ละข้อ พบว่าทุกข้อมีผลในระดับมาก และข้อที่มีผลในระดับมากที่สุด คือ ข้อภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา มีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ มีค่าเฉลี่ย 4.07 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.83 แสดงตามตารางที่ 4.10

ตารางที่ 4.10 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านทัศนคติ

ปัจจัยด้านทัศนคติ	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
11.การนำเงินภาษีไปใช้ ในการพัฒนาประเทศ	75 (18.75%)	160 (40%)	127 (31.75%)	36 (9%)	2 (0.5%)	3.68	0.90	มาก
12.ประโยชน์ที่ได้รับกลับคืน มาจากการเสียภาษี	42 (10.5%)	167 (41.75%)	162 (40.5%)	27 (6.75%)	2 (0.5%)	3.55	0.79	มาก
13.ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาที่มีความ สำคัญต่อการพัฒนาประเทศ	132 (11%)	179 (54.25%)	74 (30%)	13 (4.5%)	2 (0.25%)	4.07	0.83	มาก
ภาพรวม						3.76	0.72	มาก

ส่วนที่ 3 ข้อมูลความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

พบว่ากลุ่มตัวอย่างผู้เสียภาษีให้ระดับความคิดเห็นต่อความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.75 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.83 กลุ่มตัวอย่างผู้เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดามีความเต็มใจในการเสียภาษีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50 จำนวน 200 ราย กลุ่มตัวอย่างผู้เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดามีความเต็มใจในการเสียภาษีน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 0.75 จำนวน 3 ราย แสดงตามตารางที่ 4.11

ตารางที่ 4.11 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

ความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
ความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา	65 (16.25%)	200 (50%)	106 (26.5%)	26 (6.5%)	3 (0.75%)	3.75	0.83	มาก

ส่วนที่ 4 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

เป็นการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล (เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ส่วนบุคคลต่อเดือน และ สถานภาพสมรส) กับ ความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา เพื่อสรุปว่าปัจจัยอะไรที่มีผลต่อความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของผู้มีเงินได้ในจังหวัดอ่างทอง โดยใช้สถิติ Chi – Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

H_0 = ปัจจัยส่วนบุคคลไม่มีความสัมพันธ์กับความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

H_1 = ปัจจัยส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

เพศ

จากตารางที่ 4.12 พบว่าผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเพศ กับความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ค่า Chi – Square จำนวนเท่ากับ 8.720 องศาแห่งความเป็นอิสระ 0.068 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 และปฏิเสธ H_1 กล่าวคือ เพศ ไม่มีความสัมพันธ์กับ ความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา อย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ 4.12 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	8.720 ^a	4	.068
Likelihood Ratio	8.681	4	.070
Linear-by-Linear Association	2.927	1	.087
N of Valid Cases	400		

a. 2 cells (20.0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is 1.33.

อายุ

จากตารางที่ 4.13 พบว่าผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอายุ กับ ความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ค่า Chi – Square จำนวนเท่ากับ 36.334 องศาแห่งความเป็นอิสระ 0.003 ดังนั้นจึงปฏิเสธ H_0 และยอมรับ H_1 กล่าวคือ อายุ มีความสัมพันธ์กับ ความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา อย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ 4.13 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	36.334 ^a	16	.003
Likelihood Ratio	34.590	16	.005
Linear-by-Linear Association	16.398	1	.000
N of Valid Cases	400		

a. 10 cells (40.0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is .01.

ระดับการศึกษา

จากตารางที่ 4.14 พบว่าผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ค่า Chi-Square คำนวณเท่ากับ 47.033 องศาแห่งความเป็นอิสระ 0.000 ดังนั้นจึงปฏิเสธ H_0 และยอมรับ H_1 กล่าวคือ ระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์กับ ความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา อย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ 4.14 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคล
ธรรมดา

Chi-Square Tests			
	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	47.033 ^a	16	.000
Likelihood Ratio	46.791	16	.000
Linear-by-Linear Association	10.033	1	.002
N of Valid Cases	400		

a. 9 cells (36.0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is .22.

อาชีพ

จากตารางที่ 4.15 พบว่าผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพ กับความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ค่า Chi-Square คำนวณเท่ากับ 26.739 องศาแห่งความเป็นอิสระ 0.008 ดังนั้นจึงปฏิเสธ H_0 และยอมรับ H_1 กล่าวคือ อาชีพ มีความสัมพันธ์กับ ความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา อย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ 4.15 ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	26.739 ^a	12	.008
Likelihood Ratio	29.601	12	.003
Linear-by-Linear Association	5.822	1	.016
N of Valid Cases	400		

a. 7 cells (35.0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is .12.

รายได้ส่วนบุคคลต่อเดือน

จากตารางที่ 4.16 พบว่าผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ส่วนบุคคลต่อเดือน กับ ความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ค่า Chi-Square คำนวณเท่ากับ 37.789 องศาแห่งความเป็นอิสระ 0.000 ดังนั้นจึงปฏิเสธ H_0 และยอมรับ H_1 กล่าวคือ รายได้ส่วนบุคคลต่อเดือน มีความสัมพันธ์กับ ความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา อย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ 4.16 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ส่วนบุคคลต่อเดือนกับความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	37.789 ^a	12	.000
Likelihood Ratio	39.787	12	.000
Linear-by-Linear Association	9.942	1	.002
N of Valid Cases	400		

a. 5 cells (25.0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is .36.

สถานภาพสมรส

จากตารางที่ 4.17 พบว่าผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรส กับ ความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ค่า Chi-Square คำนวณเท่ากับ 6.499 องศาแห่งความเป็นอิสระ 0.592 ดังนั้นจึงยอมรับ H_0 และปฏิเสธ H_1

กล่าวคือ สถานภาพสมรส ไม่มีความสัมพันธ์กับ ความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา อย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ 4.17 ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

Chi-Square Tests			
	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	6.499 ^a	8	.592
Likelihood Ratio	7.257	8	.509
Linear-by-Linear Association	1.702	1	.192
N of Valid Cases	400		

a. 5 cells (33.3%) have expected count less than 5. The minimum expected count is .16.

ส่วนที่ 5 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา กับความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

เป็นการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา (ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษี ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ด้านความพึงพอใจต่อการให้บริการ และ ด้านทัศนคติ) กับ ความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา เพื่อสรุปว่าปัจจัยอะไรที่มีผลต่อความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของผู้มีเงินได้ในจังหวัดอ่างทอง โดยใช้สถิติ Chi – Square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 2 ปัจจัยด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีมีความสัมพันธ์กับความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

H_0 = ปัจจัยด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีไม่มีความสัมพันธ์กับความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

H_1 = ปัจจัยด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีมีความสัมพันธ์กับความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

จากตารางที่ 4.18 พบว่าผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา กับ ความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ค่า Chi – Square คำนวณเท่ากับ 38.852 องศาแห่งความเป็นอิสระ 0.001 ดังนั้นจึงปฏิเสธ H_0 และยอมรับ H_1 กล่าวคือ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา มีความสัมพันธ์กับ ความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา อย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ 4.18 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา กับความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	38.852 ^a	16	.001
Likelihood Ratio	40.071	16	.001
Linear-by-Linear Association	17.002	1	.000
N of Valid Cases	400		

a. 13 cells (52.0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is .04.

การเสียภาษีเป็นหน้าที่ของผู้มีเงินได้ทุกคน

จากตารางที่ 4.19 พบว่าผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการเสียภาษีเป็นหน้าที่ของผู้มีเงินได้ทุกคน กับ ความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ค่า Chi – Square คำนวณเท่ากับ 101.268 องศาแห่งความเป็นอิสระ 0.000 ดังนั้นจึงปฏิเสธ H_0 และยอมรับ H_1 กล่าวคือ การเสียภาษีเป็นหน้าที่ของผู้มีเงินได้ทุกคน มีความสัมพันธ์กับ ความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา อย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ 4.19 ความสัมพันธ์ระหว่างการเสียภาษีเป็นหน้าที่ของผู้มีเงินได้ทุกคนกับความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	101.268 ^a	16	.000
Likelihood Ratio	92.618	16	.000
Linear-by-Linear Association	53.615	1	.000
N of Valid Cases	400		

a. 12 cells (48.0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is .01.

รายได้ทุกประเภทที่ได้รับจะต้องนำไปแสดงในแบบฯ ผู้มีเงินได้

จากตารางที่ 4.20 พบว่าผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ทุกประเภทที่ได้รับจะต้องนำไปแสดงในแบบฯผู้มีเงินได้ กับ ความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ค่า Chi-Square คำนวณเท่ากับ 168.959 องศาแห่งความเป็นอิสระ 0.000 ดังนั้นจึงปฏิเสธ H_0 และยอมรับ H_1 กล่าวคือ รายได้ทุกประเภทที่ได้รับจะต้องนำไปแสดงในแบบฯ ผู้มีเงินได้ มีความสัมพันธ์กับ ความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา อย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ 4.20 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ทุกประเภทที่ได้รับจะต้องนำไปแสดงในแบบฯ ผู้มีเงินได้ กับความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	168.959 ^a	16	.000
Likelihood Ratio	117.793	16	.000
Linear-by-Linear Association	73.944	1	.000
N of Valid Cases	400		

a. 11 cells (44.0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is .02.

สมมติฐานข้อที่ 3 ปัจจัยด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสารมีความสัมพันธ์กับความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

H_0 = ปัจจัยด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสารไม่มีความสัมพันธ์กับความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

H_1 = ปัจจัยด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสารมีความสัมพันธ์กับความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

การประชาสัมพันธ์ของกรมสรรพากรเกี่ยวกับเรื่องภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาผ่านสื่อต่างๆ

จากตารางที่ 4.21 พบว่าผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการประชาสัมพันธ์ของกรมสรรพากรเกี่ยวกับเรื่องภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาผ่านสื่อต่างๆ กับ ความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ค่า Chi – Square คำนวณเท่ากับ 63.351 องศาแห่งความเป็นอิสระ 0.000 ดังนั้นจึงปฏิเสธ H_0 และยอมรับ H_1 กล่าวคือ ความสัมพันธ์ระหว่างการประชาสัมพันธ์ของกรมสรรพากรเกี่ยวกับเรื่องภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาผ่านสื่อต่างๆ มีความสัมพันธ์กับ ความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา อย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ 4.21 ความสัมพันธ์ระหว่างการประชาสัมพันธ์ของกรมสรรพากรเกี่ยวกับเรื่องภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาผ่านสื่อต่างๆกับความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	63.351 ^a	16	.000
Likelihood Ratio	60.659	16	.000
Linear-by-Linear Association	29.206	1	.000
N of Valid Cases	400		

a. 12 cells (48.0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is .02.

การแจ้งเตือนเกี่ยวกับการยื่นแบบชำระภาษีจากเจ้าหน้าที่

จากตารางที่ 4.22 พบว่าผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการแจ้งเตือนเกี่ยวกับการยื่นแบบชำระภาษีจากเจ้าหน้าที่ กับ ความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ค่า Chi – Square คำนวณเท่ากับ 95.354 องศาแห่งความเป็นอิสระ 0.000 ดังนั้นจึงปฏิเสธ

H_0 และยอมรับ H_1 กล่าวคือ ความสัมพันธ์ระหว่างการแจ้งเตือนเกี่ยวกับการขึ้นแบบชำระภาษีจากเจ้าหน้าที่ มีความสัมพันธ์กับ ความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา อย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ 4.22 ความสัมพันธ์ระหว่างการแจ้งเตือนเกี่ยวกับการขึ้นแบบชำระภาษีจากเจ้าหน้าที่ กับความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	95.354 ^a	12	.000
Likelihood Ratio	84.583	12	.000
Linear-by-Linear Association	30.979	1	.000
N of Valid Cases	400		

a. 7 cells (35.0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is .16.

การติดตามตรวจสอบจากเจ้าหน้าที่

จากตารางที่ 4.23 พบว่าผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการติดตามตรวจสอบจากเจ้าหน้าที่ กับ ความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ค่า Chi – Square จำนวนเท่ากับ 218.645 องศาแห่งความเป็นอิสระ 0.000 ดังนั้นจึงปฏิเสธ H_0 และยอมรับ H_1 กล่าวคือ ความสัมพันธ์ระหว่างการติดตามตรวจสอบจากเจ้าหน้าที่ มีความสัมพันธ์กับ ความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา อย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ 4.23 ความสัมพันธ์ระหว่างการติดตามตรวจสอบจากเจ้าหน้าที่กับความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	218.645 ^a	16	.000
Likelihood Ratio	81.799	16	.000
Linear-by-Linear Association	38.038	1	.000
N of Valid Cases	400		

a. 13 cells (52.0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is .01.

สมมติฐานข้อที่ 4 ปัจจัยด้านความพึงพอใจต่อการให้บริการมีความสัมพันธ์กับความ
เต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

H_0 = ปัจจัยด้านความพึงพอใจต่อการให้บริการไม่มีความสัมพันธ์กับความเต็มใจในการเสียภาษี
เงินได้บุคคลธรรมดา

H_1 = ปัจจัยด้านความพึงพอใจต่อการให้บริการมีความสัมพันธ์กับความเต็มใจในการเสียภาษีเงิน
ได้บุคคลธรรมดา

ความสะดวกในการรับบริการ

จากตารางที่ 4.24 พบว่าผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความสะดวกในการรับ
บริการ กับ ความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ค่า Chi
– Square จำนวนเท่ากับ 107.463 องศาแห่งความเป็นอิสระ 0.000 ดังนั้นจึงปฏิเสธ H_0 และยอมรับ
 H_1 กล่าวคือ ความสัมพันธ์ระหว่างความสะดวกในการรับบริการ มีความสัมพันธ์กับ ความเต็มใจ
ในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา อย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ 4.24 ความสัมพันธ์ระหว่างความสะดวกในการรับบริการ กับความเต็มใจในการเสียภาษี
เงินได้บุคคลธรรมดา

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	107.463 ^a	12	.000
Likelihood Ratio	71.443	12	.000
Linear-by-Linear Association	43.926	1	.000
N of Valid Cases	400		

a. 9 cells (45.0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is .02.

ความรวดเร็วในการรับบริการ

จากตารางที่ 4.25 พบว่าผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความรวดเร็วในการรับ
บริการ กับ ความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ค่า Chi
– Square จำนวนเท่ากับ 100.880 องศาแห่งความเป็นอิสระ 0.000 ดังนั้นจึงปฏิเสธ H_0 และยอมรับ
 H_1 กล่าวคือ ความสัมพันธ์ระหว่างความรวดเร็วในการรับบริการ มีความสัมพันธ์กับ ความเต็มใจ
ในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา อย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ 4.25 ความสัมพันธ์ระหว่างความรวดเร็วในการรับบริการกับความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	100.880 ^a	12	.000
Likelihood Ratio	96.165	12	.000
Linear-by-Linear Association	62.551	1	.000
N of Valid Cases	400		

a. 8 cells (40.0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is .03.

ความถูกต้องแม่นยำ น่าเชื่อถือ

จากตารางที่ 4.26 พบว่าผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความถูกต้องแม่นยำ น่าเชื่อถือ กับ ความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ค่า Chi – Square คำนวณเท่ากับ 113.443 องศาแห่งความเป็นอิสระ 0.000 ดังนั้นจึงปฏิเสธ H_0 และยอมรับ H_1 กล่าวคือ ความสัมพันธ์ระหว่างความถูกต้องแม่นยำ น่าเชื่อถือ มีความสัมพันธ์กับความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา อย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ 4.26 ความสัมพันธ์ระหว่างความถูกต้องแม่นยำ น่าเชื่อถือ กับความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	113.443 ^a	8	.000
Likelihood Ratio	110.072	8	.000
Linear-by-Linear Association	55.876	1	.000
N of Valid Cases	400		

a. 4 cells (26.7%) have expected count less than 5. The minimum expected count is .25.

การให้บริการของเจ้าหน้าที่

จากตารางที่ 4.27 พบว่าผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการให้บริการของเจ้าหน้าที่ กับ ความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ค่า Chi – Square คำนวณเท่ากับ 65.100 องศาแห่งความเป็นอิสระ 0.000 ดังนั้นจึงปฏิเสธ H_0 และยอมรับ H_1 กล่าวคือ ความสัมพันธ์ระหว่างการให้บริการของเจ้าหน้าที่ มีความสัมพันธ์กับความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา อย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ 4.27 ความสัมพันธ์ระหว่างการให้บริการของเจ้าหน้าที่กับความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

Chi-Square Tests			
	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	65.100 ^a	8	.000
Likelihood Ratio	67.441	8	.000
Linear-by-Linear Association	48.329	1	.000
N of Valid Cases	400		

a. 5 cells (33.3%) have expected count less than 5. The minimum expected count is .16.

สมมติฐานข้อที่ 5 ปัจจัยด้านทัศนคติมีความสัมพันธ์กับความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

H_0 = ปัจจัยด้านทัศนคติไม่มีความสัมพันธ์กับความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

H_1 = ปัจจัยด้านทัศนคติมีความสัมพันธ์กับความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

การนำเงินภาษีไปใช้ในการพัฒนาประเทศ

จากตารางที่ 4.28 พบว่าผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการนำเงินภาษีไปใช้ในการพัฒนาประเทศ กับ ความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ค่า Chi – Square คำนวณเท่ากับ 220.181 องศาแห่งความเป็นอิสระ 0.000 ดังนั้นจึงปฏิเสธ H_0 และยอมรับ H_1 กล่าวคือ ความสัมพันธ์ระหว่างการนำเงินภาษีไปใช้ในการพัฒนาประเทศ มีความสัมพันธ์กับ ความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา อย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ 4.28 ความสัมพันธ์ระหว่างการนำเงินภาษีไปใช้ในการพัฒนาประเทศ กับความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

Chi-Square Tests			
	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	220.181 ^a	16	.000
Likelihood Ratio	156.747	16	.000
Linear-by-Linear Association	109.138	1	.000
N of Valid Cases	400		

a. 11 cells (44.0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is .02.

ประโยชน์ที่ได้รับกลับคืนมาจากการเสียภาษี

จากตารางที่ 4.29 พบว่าผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างประโยชน์ที่ได้รับกลับคืนมาจากการเสียภาษี กับ ความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ค่า Chi – Square คำนวณเท่ากับ 245.306 องศาแห่งความเป็นอิสระ 0.000 ดังนั้นจึงปฏิเสธ H_0 และยอมรับ H_1 กล่าวคือ ความสัมพันธ์ระหว่างประโยชน์ที่ได้รับกลับคืนมาจากการเสียภาษี มีความสัมพันธ์ กับ ความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา อย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ 4.29 ความสัมพันธ์ระหว่างประโยชน์ที่ได้รับกลับคืนมาจากการเสียภาษีกับความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

Chi-Square Tests			
	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	245.306 ^a	16	.000
Likelihood Ratio	177.618	16	.000
Linear-by-Linear Association	113.961	1	.000
N of Valid Cases	400		

a. 12 cells (48.0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is .02.

ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดามีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ

จากตารางที่ 4.30 พบว่าผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศกับ ความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ที่ระดับนัยสำคัญ

ทางสถิติ 0.05 ค่า Chi-Square คำนวณเท่ากับ 196.351 องศาแห่งความเป็นอิสระ 0.000 ดังนั้นจึงปฏิเสธ H_0 และยอมรับ H_1 กล่าวคือ ความสัมพันธ์ระหว่างภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ มีความสัมพันธ์กับ ความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา อย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ 4.30 ความสัมพันธ์ระหว่างภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ กับความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

Chi-Square Tests			
	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	196.351 ^a	16	.000
Likelihood Ratio	194.744	16	.000
Linear-by-Linear Association	105.718	1	.000
N of Valid Cases	400		

a. 13 cells (52.0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is .02.

ส่วนที่ 6 สรุปผลการทดสอบความสัมพันธ์

ตารางที่ 4.31 สรุปผลการทดสอบความสัมพันธ์

สมมติฐาน	Chi-Square	Asymp. Sig.	ผลการทดสอบ
1.เพศ	8.720	0.068	ไม่มีความสัมพันธ์
2.อายุ	36.334	0.003	มีความสัมพันธ์
3.ระดับการศึกษา	47.033	0.000	มีความสัมพันธ์
4.อาชีพ	26.739	0.008	มีความสัมพันธ์
5.รายได้ส่วนบุคคลต่อเดือน	37.789	0.000	มีความสัมพันธ์
6.สถานภาพสมรส	6.499	0.592	ไม่มีความสัมพันธ์
7.ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมาย ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา	38.852	0.001	มีความสัมพันธ์
8.การเสียภาษีเป็นหน้าที่ของผู้มีเงินได้ทุกคน	101.268	0.000	มีความสัมพันธ์

ตารางที่ 4.31 (ต่อ)

สมมติฐาน	Chi-Square	Asymp. Sig.	ผลการทดสอบ
9.รายได้ทุกประเภทที่ได้รับจะต้องนำไปแสดงในแบบฯผู้มีเงินได้	168.959	0.000	มีความสัมพันธ์
10.การประชาสัมพันธ์ของกรมสรรพากรเกี่ยวกับเรื่องภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาผ่านสื่อต่างๆ	63.351	0.000	มีความสัมพันธ์
11.การแจ้งเตือนเกี่ยวกับการยื่นแบบชำระภาษีจากเจ้าหน้าที่	95.345	0.000	มีความสัมพันธ์
12.การติดตามตรวจสอบจากเจ้าหน้าที่	218.645	0.000	มีความสัมพันธ์
13.ความสะดวกในการรับบริการ	107.463	0.000	มีความสัมพันธ์
14.ความรวดเร็วในการรับบริการ	100.880	0.000	มีความสัมพันธ์
15.ความถูกต้องแม่นยำ นำเชื่อถือ	113.443	0.000	มีความสัมพันธ์
16.การให้บริการของเจ้าหน้าที่	65.100	0.000	มีความสัมพันธ์ที่
17.การนำเงินภาษีไปใช้ในการพัฒนา	220.181	0.000	มีความสัมพันธ์
18.ประโยชน์ที่ได้รับกลับคืนมาจากการเสียภาษี	245.306	0.000	มีความสัมพันธ์
19.ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ	196.351	0.000	มีความสัมพันธ์

ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

บทที่ 5

บทสรุป และข้อเสนอแนะ

1. บทสรุป

การศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของผู้มีเงินได้ในจังหวัดอ่างทอง มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลในการเสียภาษีและความเต็มใจในการเสียภาษี 2) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับความเต็มใจในการเสียภาษี และ 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในการเสียภาษีกับความเต็มใจในการเสียภาษี โดยการสุ่มตัวอย่างแบบวิธีบังเอิญ จำนวน 400 ราย สำหรับวิธีการจัดเก็บข้อมูลนั้นใช้แบบสอบถามแล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ ด้วยวิธีการทางสถิติ คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าไคส-แควร์ (Chi – Square)

ผลการศึกษา จากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 ราย แบ่งเป็น เพศชายร้อยละ 44.25 และ เพศหญิงร้อยละ 55.75 ซึ่งมีอายุอยู่ในช่วง 41 – 50 ปี ในสัดส่วนที่มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 41 โดยส่วนมากมีการศึกษาในระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 43.25 ส่วนใหญ่มีอาชีพเป็นเจ้าของกิจการ คิดเป็นร้อยละ 42.25 และมีรายได้ส่วนบุคคลต่อเดือนอยู่ในช่วงมากกว่า 30,000บาท คิดเป็นร้อยละ 31 และสถานภาพสมรสส่วนใหญ่สมรส คิดเป็นร้อยละ 68.25

ผลการศึกษา ระดับความคิดเห็นในด้านต่างๆของปัจจัยในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา พบว่า กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญมากที่สุดที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ปัจจัยด้านความพึงพอใจต่อการให้บริการ มีค่าเฉลี่ย 4.25 มีระดับความคิดเห็นมากที่สุด ซึ่งพิจารณาเป็นด้านต่างๆ ได้ดังนี้

1. ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษี พบว่ากลุ่มตัวอย่างให้ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับ มาก มีค่าเฉลี่ย 3.56 พบว่าข้อที่มีผลในระดับมากที่สุดคือ ข้อการเสียภาษีเป็นหน้าที่ของผู้มีเงินได้ทุกคน มีค่าเฉลี่ย 3.97

2. ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร พบว่ากลุ่มตัวอย่างให้ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับ มาก มีค่าเฉลี่ย 3.63 พบว่าข้อที่มีผลในระดับมากที่สุด คือ ข้อการแจ้งเตือนเกี่ยวกับการยื่นแบบชำระภาษี มีค่าเฉลี่ย 3.74

3. ด้านความพึงพอใจต่อการให้บริการ พบว่ากลุ่มตัวอย่างให้ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับ มากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.25 พบว่าข้อที่มีผลในระดับมากที่สุด คือ ข้อการให้บริการของเจ้าหน้าที่ มีค่าเฉลี่ย 4.43

4. ด้านทัศนคติ พบว่า กลุ่มตัวอย่างให้ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.76 พบว่าข้อที่มีผลในระดับมากที่สุด คือ ข้อภาษีเงินได้บุคคลธรรมดามีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ มีค่าเฉลี่ย 4.07

ผลการศึกษา ระดับความคิดเห็นในด้านความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของผู้มีเงินได้ในจังหวัดอ่างทอง พบว่า กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.75

ผลการศึกษา สมมติฐานข้อที่ 1 จากการหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา พบว่า ความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับอายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ส่วนบุคคลต่อเดือน แต่ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับเพศ และ สถานภาพสมรส

ผลการศึกษา สมมติฐานข้อที่ 2 จากการหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีกับความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา พบว่า ความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา การเสียภาษีเป็นหน้าที่ของผู้มีเงินได้ทุกคน และ รายได้ทุกประเภทที่ได้รับจะต้องนำไปแสดงในแบบฯผู้มีเงินได้

ผลการศึกษา สมมติฐานข้อที่ 3 จากการหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสารกับความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา พบว่า ความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับ การประชาสัมพันธ์ของกรมสรรพากรเกี่ยวกับเรื่องภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาผ่านสื่อต่างๆ การแจ้งเตือนเกี่ยวกับการยื่นแบบชำระภาษีจากเจ้าหน้าที่ และ การติดตามตรวจสอบจากเจ้าหน้าที่

ผลการศึกษา สมมติฐานข้อที่ 4 จากการหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านความพึงพอใจต่อการให้บริการกับความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา พบว่า ความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับ ความสะดวกในการรับบริการ ความรวดเร็วในการรับบริการ ความถูกต้องแม่นยำ น่าเชื่อถือ และ การให้บริการของเจ้าหน้าที่

ผลการศึกษา สมมติฐานข้อที่ 5 จากการหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านทัศนคติกับความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา พบว่า ความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคล

ธรรมดา มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับ การนำเงินภาษีไปใช้ในการพัฒนาประเทศ ประโยชน์ที่ได้รับกลับคืนมาจากการเสียภาษี และ ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ

2. ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของผู้มีเงินได้ในจังหวัดอ่างทอง ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะ ดังนี้

ข้อเสนอแนะสำหรับนำผลการศึกษาไปใช้

1. ให้บริการวิชาการด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายภาษีแก่ประชาชนอย่างทั่วถึง
2. เผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ ให้ความรู้เกี่ยวกับภาษีอากรแก่ประชาชน อย่างต่อเนื่อง
3. พัฒนาประสิทธิภาพในการให้บริการ เพื่อเป็นการสร้างความสมัครใจ เต็มใจในการเสียภาษี เช่น ควรสร้างจิตสำนึกในการให้บริการ (Service Mind) เพราะถือว่าเป็นหัวใจของงานบริการ เจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่จัดเก็บภาษีอากร จะต้องให้บริการแก่ผู้มีหน้าที่เสียภาษีอากรด้วยหัวใจที่รักงานบริการอย่างเต็มเปี่ยม

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษารั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาปัจจัยด้านอื่นๆ ที่เป็นปัจจัยที่มีผลต่อความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา เช่น วิธีการจัดเก็บภาษี นโยบายการจัดเก็บภาษีอากร
2. ควรขยายขอบเขตการศึกษาไปเป็นเขตพื้นที่จังหวัดอื่นๆ เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของผู้มีเงินได้ในจังหวัดอื่นๆ

บรรณานุกรม

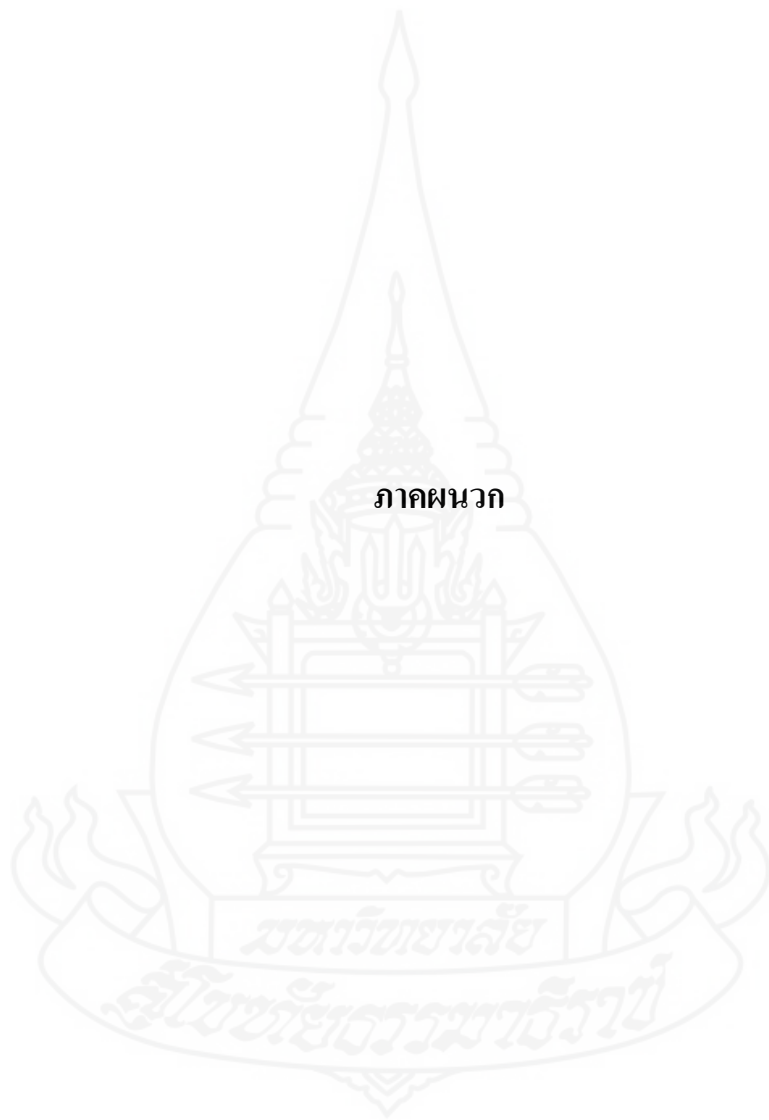

บรรณานุกรม

- กรมสรรพากร กระทรวงการคลัง *ประมวลรัษฎากร* ค้นคืนเมื่อวันที่ 17 ตุลาคม 2557,
จาก <http://www.rd.go.th>.
- กลุ่มนักวิชาการภาษีอากร .(2544). “ภาษีอากรตามประมวลรัษฎากร2544” กรุงเทพฯ: เรือนแก้ว
การพิมพ์ .
- จารี ธรรมนพรัตน์ .(2551). *ปัจจัยและผลกระทบของมาตรการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาที่มีผลต่อ
การบริโภคของภาคเอกชนในประเทศไทย ในช่วง พ.ศ.2540 – 2548.*
(การค้นคว้าอิสระเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์).
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, นนทบุรี.
- จิราวุธ โล่ห์พานิช .(2546). *ผลกระทบของการหักภาษี ณ ที่จ่ายของนิติบุคคลต่อการจัดเก็บภาษี
อากรกรณีของสำนักงานสรรพากรจังหวัดเชียงใหม่(สาขา).* (การค้นคว้าอิสระ
เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, นนทบุรี.
- ชาคริต ดิษฐานนท์ .(2551). *การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการหลีกเลี่ยงภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา.*
(การค้นคว้าอิสระเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์).
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, นนทบุรี.
- ธงชัย สันติวงษ์ .(2540). “พฤติกรรมผู้บริโภคทางการตลาด” (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพมหานคร:
โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- ไพลิน เป็งอ้าย .(2548). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของผู้เสียภาษีในการจัดเก็บภาษีเงินได้
บุคคลธรรมดาในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่.* (การค้นคว้าอิสระเศรษฐศาสตร-
มหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- วันวิสาข์ ทาทอง .(2553). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของลูกค้าที่ใช้บริการด้านเงินฝากของ
ธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน) สาขาเซ็นทรัลพลาซ่า เชียงใหม่ แอร์พอร์ต.*
(การค้นคว้าอิสระเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่,
เชียงใหม่.
- วนิสรา สุวรรณมงคล .(2546). *ทัศนคติของผู้เสียภาษีต่อการเลือกยื่นแบบและชำระภาษีผ่าน
อินเทอร์เน็ตในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่.* (การค้นคว้าอิสระบัญชีมหาบัณฑิต
ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.

- แวนศรี นันทกนก .(2551). *การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกช่องทางขายสินค้าแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา:กรณีศึกษาจังหวัดพะเยา*. (การค้นคว้าอิสระเศรษฐศาสตร์-มหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, นนทบุรี.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ .(2541). “พฤติกรรมองค์กร” กรุงเทพมหานคร: วีระฟิล์มและไชเท็กซ์.
- สุเทพ พงษ์พิทักษ์ .(ม.ป.ป.). การบริหารจัดการเก็บภาษีอากรโดยหลักการบริหารความเสี่ยง ค้นคืนเมื่อวันที่ 24 ธันวาคม 2557, จาก <http://www.rukaccounting.com/news/325733/>
- เสรี วงษ์มณฑา .(2542). “การวิเคราะห์พฤติกรรมผู้บริโภค” กรุงเทพมหานคร: วีระฟิล์มและไชเท็กซ์.
- สำนักงานสรรพากรพื้นที่อ่างทอง .(2550). *รายงานผลจัดเก็บรายได้ภาษีอากรประจำปีงบประมาณ 2550*. อ่างทอง: สำนักงานสรรพากรพื้นที่อ่างทอง.
- _____.(2551). *รายงานผลจัดเก็บรายได้ภาษีอากรประจำปีงบประมาณ 2551*. อ่างทอง: สำนักงานสรรพากรพื้นที่อ่างทอง.
- _____.(2552). *รายงานผลจัดเก็บรายได้ภาษีอากรประจำปีงบประมาณ 2552*. อ่างทอง: สำนักงานสรรพากรพื้นที่อ่างทอง.
- _____.(2553). *รายงานผลจัดเก็บรายได้ภาษีอากรประจำปีงบประมาณ 2553*. อ่างทอง: สำนักงานสรรพากรพื้นที่อ่างทอง.
- _____.(2554). *รายงานผลจัดเก็บรายได้ภาษีอากรประจำปีงบประมาณ 2554*. อ่างทอง: สำนักงานสรรพากรพื้นที่อ่างทอง.
- _____.(2555). *รายงานผลจัดเก็บรายได้ภาษีอากรประจำปีงบประมาณ 2555*. อ่างทอง: สำนักงานสรรพากรพื้นที่อ่างทอง.
- _____.(2556). *รายงานผลจัดเก็บรายได้ภาษีอากรประจำปีงบประมาณ 2556*. อ่างทอง: สำนักงานสรรพากรพื้นที่อ่างทอง.
- _____.(2555). *รายงานการรับแบบ ภ.ง.ด.90 และ ภ.ง.ด.91* อ่างทอง: สำนักงานสรรพากรพื้นที่อ่างทอง.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
การบริหารจัดเก็บภาษีอากรแนวใหม่

การบริหารจัดการภัยอากรแนวใหม่ (Compliance Risk Management : CRM)

ภารกิจสำคัญของกรมสรรพากรนอกจากการจัดการจัดเก็บภาษีเพื่อไปพัฒนาประเทศแล้ว การสร้างมาตรการทางภาษีในการบรรเทาหรือ แก้ไขปัญหาทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคม ภายใต้สภาพแวดล้อมต่างๆ ที่มีความเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอก็ยังเป็นภารกิจที่สำคัญ กรมสรรพากรจึงจำเป็นต้อง “เปลี่ยน – แปลง” การบริหารจัดการภาษีไปตามเงื่อนไขและปัจจัยเหล่านั้นด้วย

กรมสรรพากรได้ศึกษาหลักการบริหารจัดการเก็บภาษีของประเทศในแถบสหภาพยุโรป ซึ่งได้มีการนำหลักบริหารความเสี่ยงเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการเก็บภาษีมาใช้ โดยหลักการก็คือการเลือกใช้เครื่องมือในการบริหารจัดการภาษีที่แตกต่างกันไปตามความเสี่ยงของผู้เสียภาษี ซึ่งพิจารณาจากลักษณะและพฤติกรรมของผู้เสียภาษี โดยเครื่องมือต่างๆ ที่นำมาใช้จะต้องเหมาะสมกับทรัพยากรของกรมสรรพากรและผู้เสียภาษีที่มีอยู่ เพื่อให้ต้นทุนในการจัดเก็บภาษีและต้นทุนของผู้เสียภาษีต่ำ ทำให้ผู้เสียภาษีเกิดความพึงพอใจและสนใจในการเสียภาษี นี่คือหลักการของการบริหารจัดการเก็บภาษีแนวใหม่ โดยใช้หลักบริหารความเสี่ยง Compliance Risk Management : CRM

ปัจจุบันมีหลายประเทศนำหลักการนี้ไปใช้อย่างกว้างขวาง เช่น เนเธอร์แลนด์ เยอรมัน อิตาลี ซึ่งใช้ได้ผลดี ส่วนในเอเชียก็มีสิงคโปร์ และสาธารณรัฐเกาหลี ที่ใช้หลักการนี้ค่อนข้างเป็นเวลานานพอสมควรแล้ว ส่วนมาเลเซียก็กำลังจะเริ่มใช้เช่นกัน กรมสรรพากรได้มีการศึกษาระบบการบริหารจัดการภาษีผ่านหลักการบริหารความเสี่ยงเพื่อนำมาเป็นแนวทางวางระบบบริหารให้ครอบคลุมทุกภาคส่วน แต่เมื่อได้นำมาใช้จริงก็ต้องมีการปรับใช้ให้เหมาะสมกับแนวปฏิบัติเป็นกรณีไป

โดยแนวทางเดิมของกรมสรรพากรได้คำนึงถึงเรื่องความเสี่ยง แต่ยังไม่ได้มีการทำระบบให้ชัดเจนอย่างเช่น การกำหนดว่าผู้เสียภาษีสำคัญที่สุดที่เราจะต้องทำให้เกิดความรู้สึกที่ดี ได้รับบริการที่ดี ให้เกิดความพึงพอใจเราเปรียบคำว่า “ผู้เสียภาษี” ให้เป็น “ลูกค้า” คือให้รู้สึกว่าได้รับการบริการที่ดีได้รับการคืนภาษีที่รวดเร็วต่างๆเหล่านี้ ลูกค้าหรือผู้เสียภาษีก็จะมีความพอใจและเต็มใจที่จะเสียภาษี

อย่างไรก็ตาม ผู้เสียภาษีมียุทธศาสตร์และพฤติกรรมที่แตกต่างกันออกไปย่อมมีความเสี่ยงอันเกิดจากความแตกต่างกันนั้น การนำหลักการบริหารความเสี่ยงมาใช้ในการบริหารจัดการนี้จะวิเคราะห์ว่าความเสี่ยงในการจัดเก็บจากผู้เสียภาษีเกิดจากอะไร เกิดจากลักษณะหรือพฤติกรรมของผู้เสียภาษี และจะใช้เครื่องมืออย่างไร ซึ่งเป็นหลักการที่สอดคล้องกับแนวทางของกรมสรรพากร ซึ่งมีนโยบายให้มีการพัฒนาระบบ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการเก็บภาษีให้ได้ตามเป้าหมาย ซึ่งการบริหารจัดการภัยอากรแนวใหม่ (Compliance Risk Management : CRM) มีองค์ประกอบที่สำคัญ 4 ด้าน ดังนี้

1. ผู้เสียหาย : เจ้าหน้าที่ที่จะทำการวิเคราะห์ผู้เสียหาย โดยใช้ข้อมูล เช่น ข้อมูลผู้เสียหาย ข้อมูลจากภายนอก
 2. ทรัพยากร : จำนวนของเจ้าหน้าที่กรมสรรพากร ทีมกำกับดูแล และมีความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับประมวลรัษฎากร เทคโนโลยี และงบประมาณ
 3. เครื่องมือ : การป้องกัน เช่น การให้ความรู้ด้านภาษีอากรผ่านสื่อต่างๆ การกำกับดูแล การแก้ไขกฎหมาย ฯลฯ การปราบปราม เช่นการตรวจสอบภาษีอากร
 4. ผลลัพธ์ : เมื่อวิเคราะห์ตามข้อ 1-3 จะได้ผลลัพธ์เพื่อนำมาวิเคราะห์ผู้เสียหาย สำหรับแผนการบริหารการจัดเก็บภาษีอากร โดยหลักการบริหารความเสี่ยง มีขั้นตอนการบริหารจัดเก็บภาษีอากร ดังนี้
 1. เลือกรวมผู้เสียหายที่ต้องการบริหารจัดการ
 2. วิเคราะห์สาเหตุที่ผู้เสียหายไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ทางภาษี
 3. ศึกษาปัญหาเกี่ยวกับการไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ทางภาษีของผู้เสียหายในแต่ละกลุ่ม
 4. วิเคราะห์ความร้ายแรงของปัญหา
 5. ตั้งผลสัมฤทธิ์ที่ต้องการ
 6. ประเมินผลเพื่อนำไปปรับปรุงกระบวนการ
 7. นำเครื่องมือมาใช้งานจริงกับผู้เสียหายและเจ้าหน้าที่กรมสรรพากร
 8. เตรียมแผนในการใช้เครื่องมือเพื่อการบริหารจัดการภาษี
 9. เลือกเครื่องมือที่เหมาะสมกับประเภทผู้เสียหายและปัญหาที่เกิดขึ้น โดยคำนึงถึงทรัพยากรที่มีอยู่
- ในการนี้ การดำเนินตามลำดับขั้นข้างต้น แบ่งเป็น 4 ช่วง คือ
- ช่วงที่ 1 กรมสรรพากร วิเคราะห์องค์ประกอบทั้ง 4 ด้าน และจัดกลุ่มผู้เสียหายเป็น 2 กลุ่ม
 1. ผู้เสียหายที่ดี (เสียภาษีครบถ้วน ถูกต้อง)
 2. ผู้เสียหายที่ไม่ดี (เสียภาษีไม่ครบถ้วน หรือไม่ถูกต้อง)
 - ช่วงที่ 2 ดำเนินการตามขั้นตอนที่ 1-8
 - ช่วงที่ 3 เลือกเครื่องมือที่ต้องพัฒนาในช่วงแรก และทดลองใช้กับผู้เสียหายตามกลุ่ม
 - ช่วงที่ 4 ปรับปรุงเครื่องมือให้สมบูรณ์และใช้จริง
- การบริหารการจัดเก็บภาษีอากรแนวใหม่ของกรมสรรพากร (Pre-Assessment Agreement : PAA) คือ

- เครื่องมือที่มีแนวคิดมาจาก Horizontal Monitoring ของประเทศเนเธอร์แลนด์ ซึ่งได้มีการศึกษาเครื่องมือนี้มากกว่า 10 ปี
- ให้ความเชื่อมั่นและความแน่นอนกับผู้เสียภาษีก่อนการยื่นแบบ
- ทำงานกับผู้เสียภาษีในลักษณะปัจจุบันและอนาคต
- หนึ่งในเครื่องมือป้องกัน ที่เหมาะสมกับผู้เสียภาษีที่ดี
- ให้บริการส่งเสริมผู้เสียภาษีที่ดี ให้ปฏิบัติหน้าที่ทางภาษีได้อย่างถูกต้อง
- หลักการสู่ความสำเร็จ ความไว้วางใจ ความเข้าใจ และความโปร่งใส

ภาคผนวก ข

ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคล

ธรรมดา

	ความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา					Total
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
เพศ ชาย	2	11	42	83	39	177
หญิง	1	15	64	117	26	223
Total	3	26	106	200	65	400

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	8.720 ^a	4	.068
Likelihood Ratio	8.681	4	.070
Linear-by-Linear Association	2.927	1	.087
N of Valid Cases	400		

a. 2 cells (20.0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is 1.33.

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้

บุคคลธรรมดา

	ความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา					Total
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
อายุ ต่ำกว่า 20 ปี	0	0	1	0	0	1
อายุ 20-30 ปี	1	5	14	11	2	33
อายุ 31-40 ปี	1	6	37	60	16	120
อายุ 41-50 ปี	0	9	42	91	22	164
อายุ 51 ปีขึ้นไป	1	6	12	38	25	82
Total	3	26	106	200	65	400

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	36.334 ^a	16	.003
Likelihood Ratio	34.590	16	.005
Linear-by-Linear Association	16.398	1	.000
N of Valid Cases	400		

a. 10 cells (40.0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is .01.

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

		ความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา					Total
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
ระดับการศึกษา	ประถมศึกษา	1	3	5	15	7	31
	มัธยมศึกษา/ปวช.	0	14	41	46	16	117
	ปวส./อนุปริญญาตรี	2	3	16	23	6	50
	ปริญญาตรี	0	6	42	91	34	173
	สูงกว่าปริญญาตรี	0	0	2	25	2	29
Total		3	26	106	200	65	400

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	47.033 ^a	16	.000
Likelihood Ratio	46.791	16	.000
Linear-by-Linear Association	10.033	1	.002
N of Valid Cases	400		

a. 9 cells (36.0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is .22.

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

		ความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา					Total
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
อาชีพ	เจ้าของกิจการ	2	14	42	86	25	169
	ลูกจ้าง/พนักงานบริษัทเอกชน	0	10	36	39	10	95
	ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	1	2	22	67	28	120
	อื่นๆ	0	0	6	8	2	16
	Total	3	26	106	200	65	400

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	26.739 ^a	12	.008
Likelihood Ratio	29.601	12	.003
Linear-by-Linear Association	5.822	1	.016
N of Valid Cases	400		

a. 7 cells (35.0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is .12.

ตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ส่วนบุคคลต่อเดือนกับความเต็มใจในการ
เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

	ความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา					Total
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
รายได้ส่วนบุคคลต่อเดือน						
ต่ำกว่า 10000 บาท	1	2	15	25	5	48
10001-20000 บาท	1	13	39	43	21	117
20001-30000 บาท	1	8	35	46	21	111
มากกว่า 30000 บาท	0	3	17	86	18	124
Total	3	26	106	200	65	400

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	37.789 ^a	12	.000
Likelihood Ratio	39.787	12	.000
Linear-by-Linear Association	9.942	1	.002
N of Valid Cases	400		

a. 5 cells (25.0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is .36.

ตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับความเต็มใจในการเสียภาษีเงิน
ได้บุคคลธรรมดา

	ความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา					Total
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
สถานภาพ						
โสด	2	7	28	54	15	106
สมรส	1	19	72	137	44	273
หม้าย	0	0	6	9	6	21
Total	3	26	106	200	65	400

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	6.499 ^a	8	.592
Likelihood Ratio	7.257	8	.509
Linear-by-Linear Association	1.702	1	.192
N of Valid Cases	400		

a. 5 cells (33.3%) have expected count less than 5. The minimum expected count is .16.

ตารางที่ 7 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายภาษีเงินได้บุคคลธรรมดากับความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

		ความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา					Total
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา	น้อยที่สุด	0	0	1	2	2	5
	น้อย	1	4	14	16	6	41
	ปานกลาง	2	21	74	113	30	240
	มาก	0	1	15	65	21	102
	มากที่สุด	0	0	2	4	6	12
Total		3	26	106	200	65	400

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	38.852 ^a	16	.001
Likelihood Ratio	40.071	16	.001
Linear-by-Linear Association	17.002	1	.000
N of Valid Cases	400		

a. 13 cells (52.0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is .04.

ตารางที่ 8 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการเสียภาษีเป็นหน้าที่ของผู้มีเงินได้ทุกคนกับความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

		ความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา					Total
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
การเสียภาษีเป็นหน้าที่ของผู้มีเงินได้ทุกคน	น้อยที่สุด	0	0	0	1	0	1
	น้อย	1	3	9	3	2	18
	ปานกลาง	0	9	35	32	5	81
	มาก	1	12	48	116	14	191
	มากที่สุด	1	2	14	48	44	109
Total		3	26	106	200	65	400

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	101.268 ^a	16	.000
Likelihood Ratio	92.618	16	.000
Linear-by-Linear Association	53.615	1	.000
N of Valid Cases	400		

a. 12 cells (48.0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is .01.

ตารางที่ 9 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ทุกประเภทที่ได้รับจะต้องนำไปแสดงในแบบฯผู้มีเงินได้กับความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

		ความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา					Total
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
รายได้ทุกประเภทที่ได้รับจะต้องนำไปแสดงในแบบฯผู้มีเงินได้	น้อยที่สุด	1	0	1	1	0	3
	น้อย	0	12	19	11	5	47
	ปานกลาง	1	10	54	61	11	137
	มาก	0	4	29	106	22	161
	มากที่สุด	1	0	3	21	27	52
Total		3	26	106	200	65	400

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	168.959 ^a	16	.000
Likelihood Ratio	117.793	16	.000
Linear-by-Linear Association	73.944	1	.000
N of Valid Cases	400		

a. 11 cells (44.0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is .02.

ตารางที่ 10 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการประชาสัมพันธ์ของกรมสรรพากรเกี่ยวกับเรื่องภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาผ่านสื่อต่างๆกับความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

		ความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา					Total
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
การประชาสัมพันธ์ของกรมสรรพากรเกี่ยวกับเรื่องภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาผ่านสื่อต่างๆ	น้อยที่สุด	0	0	1	1	0	2
	น้อย	1	5	11	12	8	37
	ปานกลาง	0	17	63	86	15	181
	มาก	2	4	28	90	27	151
	มากที่สุด	0	0	3	11	15	29
Total		3	26	106	200	65	400

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	63.351 ^a	16	.000
Likelihood Ratio	60.659	16	.000
Linear-by-Linear Association	29.206	1	.000
N of Valid Cases	400		

a. 12 cells (48.0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is .02.

ตารางที่ 11 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการแจ้งเดือนเกี่ยวกับการยื่นแบบชำระภาษีจาก
เจ้าหน้าที่กับความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

		ความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา					Total
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
การแจ้งเดือนเกี่ยวกับการยื่น	น้อย	0	3	9	4	5	21
แบบชำระภาษีจากเจ้าหน้าที่	ปานกลาง	1	11	39	53	8	112
	มาก	0	12	55	125	24	216
	มากที่สุด	2	0	3	18	28	51
Total		3	26	106	200	65	400

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	95.354 ^a	12	.000
Likelihood Ratio	84.583	12	.000
Linear-by-Linear Association	30.979	1	.000
N of Valid Cases	400		

a. 7 cells (35.0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is .16.

ตารางที่ 12 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการติดตามตรวจสอบจากเจ้าหน้าที่กับความเต็มใจ
ในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

		ความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา					Total
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
การติดตามตรวจสอบจาก เจ้าหน้าที่	น้อยที่สุด	1	0	0	0	0	1
	น้อย	0	3	9	4	2	18
	ปานกลาง	1	9	41	57	12	120
	มาก	0	13	54	125	25	217
	มากที่สุด	1	1	2	14	26	44
Total		3	26	106	200	65	400

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	218.645 ^a	16	.000
Likelihood Ratio	81.799	16	.000
Linear-by-Linear Association	38.038	1	.000
N of Valid Cases	400		

a. 13 cells (52.0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is .01.

ตารางที่ 13 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความสะดวกในการรับบริการกับความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

		ความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา					Total
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
ความสะดวกในการรับบริการ	น้อย	1	0	0	2	0	3
	ปานกลาง	0	2	21	10	2	35
	มาก	1	19	59	93	14	186
	มากที่สุด	1	5	26	95	49	176
Total		3	26	106	200	65	400

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	107.463 ^a	12	.000
Likelihood Ratio	71.443	12	.000
Linear-by-Linear Association	43.926	1	.000
N of Valid Cases	400		

a. 9 cells (45.0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is .02.

ตารางที่ 14 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความรวดเร็วในการรับบริการกับความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

		ความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา					Total
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
ความรวดเร็วในการรับบริการ	น้อย	0	0	2	2	0	4
	ปานกลาง	1	11	38	34	3	87
	มาก	1	14	52	116	15	198
	มากที่สุด	1	1	14	48	47	111
Total		3	26	106	200	65	400

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	100.880 ^a	12	.000
Likelihood Ratio	96.165	12	.000
Linear-by-Linear Association	62.551	1	.000
N of Valid Cases	400		

a. 8 cells (40.0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is .03.

ตารางที่ 15 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความถูกต้องแม่นยำ นำเชื่อถือกับความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

		ความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา					Total
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
ความถูกต้องแม่นยำ นำเชื่อถือ	ปานกลาง	1	1	19	10	2	33
	มาก	0	25	75	144	16	260
	มากที่สุด	2	0	12	46	47	107
Total		3	26	106	200	65	400

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	113.443 ^a	8	.000
Likelihood Ratio	110.072	8	.000
Linear-by-Linear Association	55.876	1	.000
N of Valid Cases	400		

a. 4 cells (26.7%) have expected count less than 5. The minimum expected count is .25.

ตารางที่ 16 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการให้บริการของเจ้าหน้าที่กับความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

		ความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา					Total
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
การให้บริการของเจ้าหน้าที่	ปานกลาง	1	2	10	7	1	21
	มาก	0	20	67	89	12	188
	มากที่สุด	2	4	29	104	52	191
Total		3	26	106	200	65	400

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	65.100 ^a	8	.000
Likelihood Ratio	67.441	8	.000
Linear-by-Linear Association	48.329	1	.000
N of Valid Cases	400		

a. 5 cells (33.3%) have expected count less than 5. The minimum expected count is .16.

ตารางที่ 17 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการนำเงินภาษีไปใช้ในการพัฒนาประเทศกับความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

		ความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา					Total
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
การนำเงินภาษีไปใช้ในการพัฒนาประเทศ	น้อยที่สุด	1	0	0	0	1	2
	น้อย	1	10	20	5	0	36
	ปานกลาง	0	12	52	53	10	127
	มาก	1	4	30	106	19	160
	มากที่สุด	0	0	4	36	35	75
Total		3	26	106	200	65	400

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	220.181 ^a	16	.000
Likelihood Ratio	156.747	16	.000
Linear-by-Linear Association	109.138	1	.000
N of Valid Cases	400		

a. 11 cells (44.0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is .02.

ตารางที่ 18 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างประโยชน์ที่ได้รับกลับคืนมาจากการเสียภาษีกับความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

		ความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา					Total
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
ประโยชน์ที่ได้รับกลับคืนมาจากการเสียภาษี	น้อยที่สุด	1	0	0	1	0	2
	น้อย	1	6	13	4	3	27
	ปานกลาง	1	19	73	57	12	162
	มาก	0	1	19	123	24	167
	มากที่สุด	0	0	1	15	26	42
Total		3	26	106	200	65	400

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	245.306 ^a	16	.000
Likelihood Ratio	177.618	16	.000
Linear-by-Linear Association	113.961	1	.000
N of Valid Cases	400		

a. 12 cells (48.0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is .02.

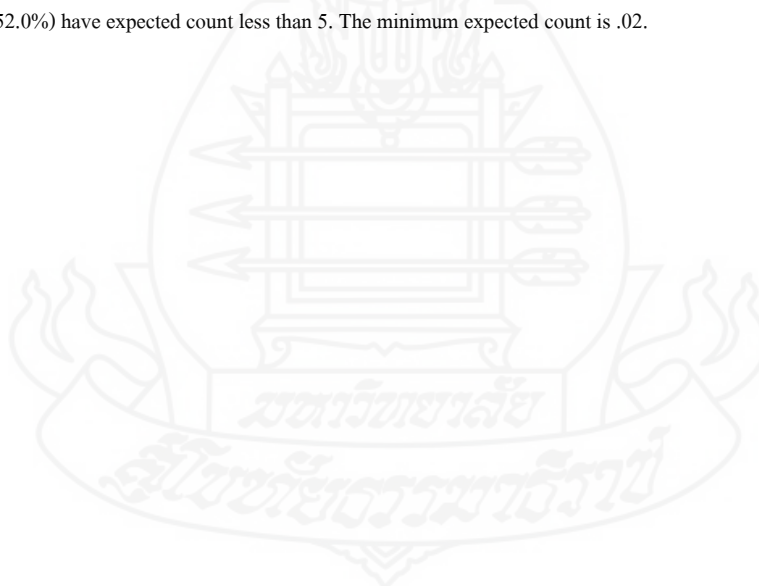
ตารางที่ 19 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศกับความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

		ความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา					Total
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา	น้อยที่สุด	0	0	1	0	1	2
ความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ	น้อย	0	5	6	1	1	13
	ปานกลาง	2	5	48	17	2	74
	มาก	0	15	46	110	8	179
	มากที่สุด	1	1	5	72	53	132
Total		3	26	106	200	65	400

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	196.351 ^a	16	.000
Likelihood Ratio	194.744	16	.000
Linear-by-Linear Association	105.718	1	.000
N of Valid Cases	400		

a. 13 cells (52.0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is .02.

ภาคผนวก ค
ตัวอย่างแบบสอบถาม

แบบสอบถาม

เรื่อง : ปัจจัยที่มีผลต่อความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของผู้มีเงินได้ในจังหวัด
อ่างทอง

แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของการวิจัย เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของผู้มีเงินได้ในจังหวัดอ่างทอง จึงขอความกรุณาจากท่านในการตอบแบบสอบถามนี้ โดยทางผู้ศึกษาขอยืนยันว่าการตอบแบบสอบถามครั้งนี้ ข้อมูลจะถูกนำมาใช้ประโยชน์ในการศึกษาเชิงวิชาการเท่านั้น จะไม่ก่อให้เกิดความเสียหาย หรือมีผลต่อเนื่องใดติดตามมา ในโอกาสนี้ผู้ศึกษาขอขอบพระคุณผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่านอย่างสูง

คำชี้แจง : กรุณาใส่เครื่องหมาย / ลงใน () หน้าข้อความให้ตรงกับความเป็นจริง

ส่วนที่ 1 : ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ

- () 1.ชาย () 2.หญิง

2. อายุ

- () 1.ต่ำกว่า 20 ปี () 2.อายุ 20 – 30 ปี
() 3.อายุ 31 – 40 ปี () 4.อายุ 41 – 50 ปี
() 5.อายุ 51 ปีขึ้นไป

3. ระดับการศึกษา

- () 1.ประถมศึกษา () 2.มัธยมศึกษา / ปวช.
() 3.ปวส. / อนุปริญญา () 4.ปริญญาตรี
() 5.สูงกว่าปริญญาตรี

4. อาชีพ

- () 1.เจ้าของกิจการ () 2.ลูกจ้าง / พนักงานบริษัทเอกชน
() 3.ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ () 4.อื่น ๆ ระบุ

5. รายได้ส่วนบุคคลต่อเดือน

- () 1.ต่ำกว่า 10,000 บาท () 2.10,000 – 20,000 บาท
() 3.20,001 – 30,000 บาท () 4.มากกว่า 30,000 บาท

6. สถานภาพสมรส

- () 1.โสด () 2.สมรส () 3.หม้าย

ส่วนที่ 2 : ปัจจัยในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

กรุณาทำเครื่องหมาย / ในช่องที่ท่านมีระดับความคิดเห็นต่อด้านปัจจัยต่างๆ มากน้อยเพียงใด

ท่านมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินในด้านต่อไปนี้ อยู่ในระดับใด	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ปัจจัยด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษี					
1. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา					
2. การเสียภาษีเป็นหน้าที่ของผู้มีเงินได้ทุกคน					
3. รายได้ทุกประเภทที่ได้รับจะต้องนำไปแสดงในแบบฯ ผู้มีเงินได้					
ปัจจัยด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร					
4. การประชาสัมพันธ์ของกรมสรรพากรเกี่ยวกับเรื่องภาษีเงินได้ บุคคลธรรมดาผ่านสื่อต่างๆ					
5. การแจ้งเตือนเกี่ยวกับการยื่นแบบชำระภาษีจากเจ้าหน้าที่					
6. การติดตามตรวจสอบจากเจ้าหน้าที่					
ปัจจัยด้านความพึงพอใจต่อการให้บริการ					
7. ความสะดวกในการรับบริการ					
8. ความรวดเร็วในการรับบริการ					
9. ความถูกต้องแม่นยำ น่าเชื่อถือ					
10. การให้บริการของเจ้าหน้าที่					
ปัจจัยด้านทัศนคติ					
11. การนำเงินภาษีไปใช้ในการพัฒนาประเทศ					
12. ประโยชน์ที่ได้รับกลับคืนมาจากการเสียภาษี					
13. ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา มีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ					

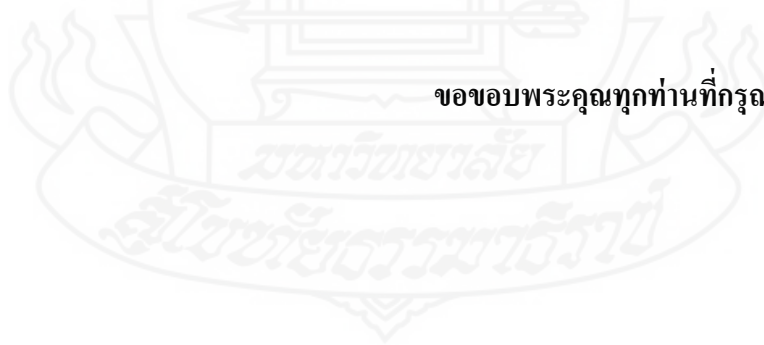
ส่วนที่ 3 : ความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

กรุณาทำเครื่องหมาย / ในช่องที่ท่านมีระดับความคิดเห็นต่อความเต็มใจ มากน้อยเพียงใด

ท่านมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินในด้านต่อไปนี้ อยู่ในระดับใด	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา					

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ.....

ขอขอบพระคุณทุกท่านที่กรุณาตอบแบบสอบถาม

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ	นางสาวจิรพร ศิริเสถียร
วัน เดือน ปี	2 เมษายน 2508
สถานที่เกิด	อำเภอหนองจิก จังหวัดปัตตานี
ประวัติการศึกษา	เศรษฐศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ. 2534
สถานที่ทำงาน	สำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขาอำเภอป่าโมก จังหวัดอ่างทอง
ตำแหน่ง	นักวิชาการสรรพากรชำนาญการ

